СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIV П'ЯТНИЦЯ, 20 КВІТНЯ 2007 РОКУ ЧИСЛО 16 VOL. CXIV FRIDAY, APRIL 20, 2007 No. 16

Що б КС не вирішив, позачергові вибори відбудуться

Депутати БЮТ і „Нашої України“ вийшли зі складу Верховної Ради

ПАРСИПАНІ. Н. Дж. – У вівторок, 17 квітня, Конституційний суд України почав розглядати справу щодо того, чи відповідає Указ Президента Віктора Ющенка Основному Законові країни. І вже самий цей початок підтвердив невтішні висліди недавніх опитувань громадської думки: що правоохоронна сфера України належить до найбільш корумпованих і найменш авторитетних.

Де вже тут до авторитету, коли суддя КС Сюзанна Станік – вона ж доповідач у згаданій вище важливій, таки доленосній справі – змушена була, перш ніж перейти до викладу суті, виправдовуватися. Бо напередодні в. о. голови Служби безпеки Валентин Наливайченко на зустрічі з журналістами повідомив, що „близький родич“ судді С. Станік протягом 2005–2006–2007 років ні з того, ні з сього, за гарні очі, дістав різного майна майже на 12 млн. дол. Той родич – 74-річна матір судді.

„...Ніяких підстав – справедливих, а тим більше моральних, давати публічну інформацію відносно судді, особливо судді Конституційного суду, Служба безпеки не мала“, – сказала С. Станік, не подаючи при цьому жодних незаперечних спростувань проти заяви В. Наливайченка. А її висловлене в суді, в суддівській мантії, обурення цією

(Закінчення на стор. 13)

Нові партійні з'їзди, нові передвиборні списки

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У понеділок, 16 квітня, в Києві відбулися з'їзди партій „Батьківщина“ і Народного союзу „Наша Україна“, головною метою яких було зформувати списки кандидатів в депутати від цих політичних сил.

У список „Нашої України“ ввійшли всі депутати від цієї парляментської фракції, всі члени Політичної ради НСНУ, „нашоукраїнці“ – голови обласних державних адміністрацій, голови міст та представники обласних організацій партії. А також Віктор Балога, Віктор Бондар, Іван Васюник та Юрій Чижмар – від Секретаріяту Президента, ветеран українського парляментаризму Іван Плющ, колишній прес-секретар Президента Віктора Ющенка Ірина Геращенко, естрадний співак Славко Вакарчук та декілька підприємців.

Найгострішими моментами формування і затвердження депутатських списків була незгода деяких учасників з'їзду з кандидатурами Владислава Каськова – одного з колишніх керівників Громадського об'єднання „Пора“, яке тепер розкололося, і Олексія Івченка, колишнього голови „Нафтогазу України“, провідника Конґресу українських націоналістів. Першого врятувало його нагадування, що він прийшов на з'їзд „не як сирота, а на запрошення Президента“. То В. Каськів і залишився у списку.

О. Івченкові не допомогло нічого: 378 делеґатів з'їзду, з усіх 602 в залі, проголосували за виключення його зі списку. Натомісць було внесено кандидатуру міністра оборони Анатолія Гриценка. Цю пропозицію підтримали усі 602 делеґати.

Втім, сталася на цьому з'їзді ще одна несподіванка: заступник голови Народного союзу „Наша Україна“ Зиновій Шкутяк запропонував внести до списку підприємця Олексія Хахльова, однак ця кандидатура зібрала тільки 266 голосів

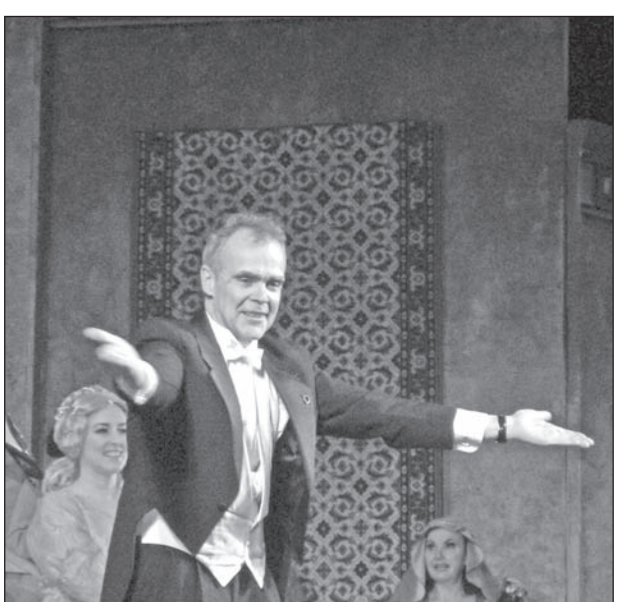
Провідник Української народної партії (УНП) Юрій Костенко під час міжпартійного з'їзду виборчого бльоку „Рух – Українська правиця“ в Києві 16 квітня. Фото: УНІАН

„за“. Незважаючи на те, що О. Хахльов – зять Президента Віктора Ющенка, для більшости учасників з'їзду це прізвище ні про що не сказало.

Як повідомляють засоби масової інформації, партія „Батьківщина“, головою якої є Юлія Тимошенко, зформувала свої списки не публічно під час з'їзду, а за декілька днів перед ним. До нових парляментських виборів Ю. Тимошенко веде спілку з трьох партій – „Батьківщини“, Української Соціял-демократичної партії та

(Закінчення на стор. 3)

В Дніпропетровську поставили дві опери українською мовою

Адріян Бриттан приймає вітання глядачів у Дніпропетровську театрі.

Про намір відомого американського дириґента і скрипаля українського походження Адріяна Бриттана ставити в Україні опери українською мовою „Свобода“ розповіла в чч. 45 за 2006 рік і 11 ц. р. 10 квітня А. Бриттан здійснив свій проєкт в Дніпропетровському академічному театрі опери та балету, де відбулась прем'єра опер Пучіні „Джані Скікі“ і „Сестра Анжеліка“. Розмову з А. Бриттаном мав наш постійний дописувач Володимир Єфимов.

– Мені відомо, що деякі музичні фахівці дотримуються думки, що опери треба ставити лише мовою оригіналу. Це стосується не лише українських театрів, але й деяких закордонних. Чому ви вирішили звернутися до української мови? І чому для Дніпропетровська Ви, пане Адріяне, вибрали саме ці дві опери Пучіні?

– Разом із тим, не менш поширене і протилежне переконання. Так, у Сполучених Штатах цього року „Метрополітен-опера“ ставить „Чарівну флейту” Моцарта у перекладі на англійську мову. У 50-их роках той же театр мав постановку Моцарта „Козі фан тутті” з чудовим перекладом англійською, який спеціяльно замовив цей театр. Джузепе Верді, готуючись до постановки у Парижі, створив переклад і нову версію „Дона Карлоса” французькою мовою. У 1950-60-их роках багато опер світового репертуару в Німеччині ставилося німецькою мовою. А в Україні опери йшли не мовою оригіналу, а російською.

Наш гурт постановників двох опер Пучіні у Дніпропетровську сподівається, що їхнє звучання саме українською мовою, яка є зрозумілою для мешканців вашого міста, матиме позитивний результат. Крім того, ці опери дотепер ще ніколи не ставили в Україні. Таким чином ми хотіли розширити оперний репертуар як для виконавців, так і для українського глядача. Маємо намір опублікувати в Україні лібрето цих опер у перекладі українською мовою, щоб у такий спосіб ознайомити з ними значно ширше коло професійних співаків і студентів консерваторій.

– Як тривало приготування вистав?

– Приготування почалася з перекладу текстів обох опер українською мовою у співавторстві з молодим львівським поетом Назаром Федораком. Значно більше часу потребувало приготування нот і партитури, – це була вже моя праця. Я за освітою – скрипаль, тож усі струнні партії пройшов одноосібно. А потім у бібліотеці „Метрополітен-опери“ звірив свої ідеї з їхніми. Певний час пішов на створення клявіру. Одночасно треба було вирішувати організаційні питання – пошук режисера, кваліфікованого оформлювача, а також необхідних для постановки коштів. У Дніпропетровську ми провели сім-вісім проб з оркестрою, загальні співанки та індивідуальні бесіди-настанови з солістами. Режисером-постановником став

(Закінчення на стор. 17)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Президент і Прем'єр виступили у Брюселі та Страсбурґу

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — 17 квітня в Брюселі відбулася робоча зустріч Президента України Віктора Ющенка з Президентом Европейської Комісії Хосе Мануелем Барозу. Під час зустрічі Президент України поінформував про розвиток політичної ситуації в Україні та кроки, які здійснюються ним для забезпечення її демократичного вреґулювання. В. Ющенко наголосив, що сторони політичного конфлікту в Україні визнають будь-яке рішення КС: „Будь-яке рішення Конституційного суду визнає будь-яка сторона конфлікту". А прем'єр-міністер України Віктор Янукович, перебуваючи у Страсбурзі того ж дня, виступив на сесії Парляментської Асамблеї Ради Европи. Після зустрічі з Президентом ПАРЕ Рене ван дер Лінденом, відповідаючи на запитання, щодо можливого тиску на суддів, прем'єр-міністер України заявив: „Будь-який тиск на суддів порушує принципи демократії". В. Янукович також наголосив, що будь-яке рішення Конституційного Суду потрібно визнавати законним. *(Радіо „Свобода")*

Російський журналіст просить не вірити російським ЗМІ

МОСКВА. — Відомий російський журналіст Євген Кисельов 17 квітня у газеті „Дєло" закликає українських громадян не довіряти російським ЗМІ. „Те, що говорять у Москві всякі антиукраїнські „крикливиці", до дійсности ніякого відношення не має, – заявив він. „Я закликаю українців, що дивляться державні російські телеканали або читають проурядові московські газети, просто не реаґувати і не приймати усе, що в них говориться або пишеться, близько до серця, тому що це ніякого відношення до дійсности не має", – заявив Є. Кисельов. Він також відзначив, що „це не має ніякого відношення до того, що нормальні люди в Москві й інших містах Росії думають про те, що відбувається в Україні. Нормальні люди вам заздрять, тому що нормальне політичне життя має бути саме таким. Так, можливо, В. Ющенко виявився в складній ситуації, можливо, він у чомусь помилився, можливо, він у чомусь неправий. Але це політика", – відзначив Є. Кисельов. Він також висловив переконання, що в Україні йде „гостра політична боротьба", яка не виходить за рамки політичного конфлікту. „Я не вірю у твердження якихось гарячих голів тут, у Москві, що ця ситуація може вилитися в кровопролиття, зіткнення, катаклізми. Думаю, що криза розв'яжеться, але розв'яжеться мирним політичним шляхом і чесно", – заявив він. Є. Кисельов також відзначив, що „з заздрістю" дивиться на те, „як працюють українські журналісти і ЗМІ". „В Україні справжнє живе політичне життя, боротьба, справжня вільна журналістика", – заявив Є. Кисельов. *(„День")*

Звинуватили Ю. Тимошенко в антиросійській пропаґанді

МОСКВА. — Антиросійським маніфестом назвало російське МЗС статтю провідника БЮТ Юлії Тимошенко, у якій вона виклала свою концепцію з приборкання „імперської сутности" Кремля і створення противаг російському експансіонізмові. В міністерстві закордонних справ Росії заявили, що Ю. Тимошенко намагається „повернути світ в атмосферу „холодної війни". У МЗС РФ також зазначили, що звичайно МЗС не коментує статті в закордонних ЗМІ, але в даному випадку „є всі підстави зробити виключення з правил". На думку російських дипломатів, ті, хто готував зазначену статтю, „явно сумують за минулим, переживають ностальгію за повоєнному простими взаєминами в Европі". „Не можна недооцінювати небезпеку спроб повернути час назад. У будь-якому випадку Росія не дасть себе втягнути в нову конфронтацію, для якої немає ніяких об'єктивних основ. Не будемо піддаватися на провокації", підкреслили в міністерстві. Нагадаємо, що в статті, яку наприкінці квітня опублікує американський журнал „Foreign Affairs", Ю. Тимошенко пропонує Заходові відмовитися від сепаратних угод з російським „Газпромом" і застосувати проти яке відбулося нього антимонопольні процедури, подібні до тих, які використовує ЕС відносно компанії „Microsoft". Провідник БЮТ також висловила думку, що Кремль втратив „почуття пропорцій" через приплив нафтодолярів і його потрібно повернути до дійсности. На думку Ю. Тимошенко, західнім країнам варто об'єднатися проти їхнього загального ворога – Росії, „поки спектр можливостей найширший". *(„Кореспондент")*

Пласту виповнилося 95 років

ЛЬВІВ. – Пластуни під час урочистого святкування 95-річчя заснування молодіжної Національної скавтської організації Пласт, яке відбулося 14 квітня на Личаківському кладовищі біля Монументу героїв визвольного руху. *Фото: УНІАН*

Коаліція звинувачує опозицію в спробах зриву засідання КС

КИЇВ. — Парляментська коаліція 17 квітня обвинуватила опозицію в спробах зриву засідання Конституційного Суду з розгляду конституційности указу Президента Віктора Ющенка про розпуск Верховної Ради. Відповідну заяву коаліції озвучив з трибуни Ради депутат Григорій Калетник (фракція Партії Реґіонів). „Не випадково, що напередодні цієї важливої події посилюється тиск на суддів КС з метою не допустити ухвалення законного рішення", — сказав він. З його слів, заява п'яти суддів Конституційного Суду, зроблена 10 квітня, й звинувачення з уст першого заступника голови, виконуючим обов'язки голови Служби безпеки України Валентином Наливайченком на адресу доповідача у цій справі Сюзанни Станік можна розцінювати як спроби зриву засідання 17 квітня. Крім того, Г. Калетник зазначив, що прийняття Віктором Ющенком цілого ряду кадрових рішень у відділах СБУ не випадкове. У зв'язку з цим коаліція вимагає створити всі умови для безперешкодної праці Конституційного суду. Як повідомляло агентство, 10 квітня п'ять суддів КС заявили про тиск, який чиниться на них окремими представниками політичних сил. Цю справу Генпрокуратурі було передано Службою безпеки України, яка порушила п'ять кримінальних справ на підставі заяв суддів. Голова КС Іван Домбровський відмовився від перевірки слідчими Генпрокуратури заяв суддів КС про тиск на них. *(„Українські новини")*

Населення України продовжує зменшуватися

КИЇВ. — За повідомленням Державного комітету статистики, в лютому населення України зменшилося ще на 25 тис. осіб. Станом на 1 березня цього року чисельність населення України склала 46 з половиною млн., осіб. За останнім переписом населення України, проведеним у грудні 2001 року, в країні проживали майже 48.5 млн. осіб. *(„Німецька хвиля")*

НАТО допомагає колишнім військовослужбовцям

ЛУГАНСЬК. — 12 квітня колишні українські військовослужбовці отримали нову професію, за сприяння НАТО. Безкоштовний курс навчання організували в Луганському інституті праці та соціяльних технологій. 15 колишніх офіцерів Збройних сил України (ЗСУ) пройшли навчання в цивільній професії за спеціяльностями маркетинґ та чужоземні мови. Офіцерів звільнили під час реформування української армії. Тепер, каже керівник програми перепідготування військовослужбовців Крістофер Штавдт, НАТО вважає за необхідне допомогти їм адаптуватися до цивільного життя. Перепідготування відбувалося на базі Луганського Інституту праці та соціяльних технологій, в якому подібну програму впроваджує водночас ОБСЕ. За цим проєктом навчаються 25 офіцерів. За 14 років співпраці з різними міжнародними фондами Інститут праці у Луганську підготував до цивільного життя близько 3 тис. офіцерів. *(Радіо „Свобода")*

Г. Удовенко вважає, що О. Мороз заглядає в рот Кремлеві

КИЇВ. — „Антикризовики" на чолі з Олександром Морозом запросили до Верховної Ради делеґацію Російської Держдуми, щоб показати свою промосковську політику і відданість Кремлю", – сказав 11 квітня народний депутат Геннадій Удовенко. Як відомо, на засіданні українського парляменту була присутня група депутатів Держдуми РФ. „Якби „антикризовики" запросили до ВР одночасно ще й делеґацію Конґресу США, або принаймні польського Сейму, бо Конґрес США діє на „коаліціянтів", як червона ганчірка, то тоді б можна говорити про політичну об'єктивність Верховної Ради, – наголосив Г. Удовенко. – О. Мороз сьогодні вкотре довів, що український парлямент – це п'ята колона, що діє в інтересах Росії", – підкреслив народний депутат, додавши, що подібна самодіяльність голови несе загрозу українській державності . „Російська сторона виходить з своїх власних інтересів, а нинішню ситуацію в нашій державі використовує для посилення свого політичного впливу, мовляв, ви грайтеся в самостійність, а ми тут ще наведемо порядок", – зауважив Г. Удовенко. *(„Наша Україна")*

Німеччина не радить Росії лізти у справи України

БЕРЛІН. — „Німеччина і Европейський союз наразі не бачать підстав надсилати своїх спостерігачів чи посередників до Києва" – заявив 12 квітня статс-міністер зовнішньополітичного відомства ФРН Ґернот Ерлер. На Заході з полегшенням сприймають той факт, що в Україні ситуація залишається стабільною. За нинішніх умов, чужоземне посередництво немає сенсу: „На даний момент ми не бачимо в цьому потреби. Адже поки діялог між обома таборами триває, і від обох сторін надходять сигнали про готовність до більш гнучких позицій". Ґ. Ерлер висловив сподівання, що цей діялог буде продовжено. Він сказав також, що ЕС і Німеччина в майбутньому готові посередничати задля вреґулювання кризи в Україні, якщо для цього виникне необхідність. Поки ж, заявив німецький статс-міністер, жодній з країн, зокрема й Росії, не слід втручатися в українські події. Ґ. Ерлер сказав, що ЕС не може давати оцінку указові Президента Віктора Ющенка про розпуск Верховної Ради, оскільки це справа Конституційного суду. (*Інститут Масової Інформації*)

Анатолій Кінах – про ситуацію в Україні

Роман Ференцевич

ВАШІНҐТОН. – Відбулися щорічні наради представників країн-учасниць Міжнародного валютного фонду та Світового банку. Серед делеґацій були також чільні представники міністерств економіки, фінансів і закордонних справ України на чолі з міністром економіки Анатолієм Кінахом. Користуючись нагодою, Фундація „Україна-США" організувала зустріч А. Кінаха з представниками засобів масової інформації. Прес-конференція відбулася 13 квітня, в конференц-залі Фундації. Провадив колишній Посол США в Україні Вільям Мілер, який зазначив, що в Україні триває національна криза, й тому Сполучені Штати підтримують Україну в намаганнях вреґулювати існуючі протистояння мирними, демократичними заходами.

А. Кінах сказав, що Україна демонструє досить високі темпи розвитку, зростає рівень довіри чужоземних інвесторів до України, але протистояння між опозицією і урядовою коаліцією підриває цю довіру. Усі сторони конфлікту мають вирішувати проблеми не нарощуванням протистояння, а за столом переговорів, чітко дотримуючись вимог Конституції. „Рішення Конституційного суду мають виконувати всі, яким би воно не було, – підкреслив А. Кінах. – Теперішня ситуація – це тільки друга фаза Помаранчевої революції – фаза консолідації, фаза утвердження України як правової, демократичної держави, де панує верховенство права і рівність усіх перед законом".

Першим запитанням було, що спонукало його, видатного учасника Помаранчевої революції, покинути лави опозиції й перейти до правлячої Партії Реґіонів і навіть прийняти посаду міністра економіки в уряді прем'єр-міністра Віктора Януковича – крок, за який дехто з його колишніх колеґ у „помаранчевому таборі" та багато громадян України назвали „зрадником", „другим Морозом", „троянським конем" чи „опортуністом". А. Кінах відповів, що все своє життя він цурався будь-яких образливих слів на адресу своїх опонентів і що почуття гідности не дозволяє йому реаґувати на такі випади екстремістів. Своє рішення він зробив виважено, бо вважав, що дії опозиції стали не тільки неконструктивними, а навпаки, руйнівними, а він бажає працювати для справи поліпшення економіки й добробуту України. Він навів вислів Вінстона Черчіла про те, що є два роди політиків: одні думають виключно про наступні вибори, а другі думають про державні справи. Він зачисляє себе саме до других. А. Кінах додав, що принаймні половина „нашоукраїнців" поділяє його погляди, але боїться говорити про це відверто. Він уважає, що Президент Віктор Ющенко повинен бути об'єднуючою силою і не миритися з екстремістськими діями своїх прихильників.

На запитання, чи він уважає корисними пропозиції деяких чужоземних державних керівників чи організацій стати посередниками у вреґулюванні поточної політичної кризи в Україні, А. Кінах сказав, що такі пропозиції варті уваги, але розв'язання своїх проблем можуть знайти виключно самі українці.

У відповідь на запитання про дочасні вибори до Верховної Ради, А. Кінах сказав, що ніхто не боїться таких виборів, але висловив сумнів у тому, чи вибори можна буде провести 27 травня, тому що залишилося надто мало часу.

На ряд інших запитань журналістів А. Кінах відповів, що українські високі посадовці, перебуваючи за межами України, не повинні конкурувати між собою й не порушувати контроверзійні питання внутрішньої політики (можна припускати, що це був натяк на Юлію Тимошенко, яку в іншому контексті А. Кінах назвав „цинічною популісткою", незважаючи на те, що в ході свого виступу він не назвав майже жодного іншого прізвища), Україна не може входити у Єдиний економічний простір просто тому, що вона мусіла б віддати частку свого державного суверенітету, а це неоднозначно забороняє Конституція України, більшість критичних зауважень на адресу так званих „українських оліґархів" не має жодних підстав. А. Кінах нагадав, що інші країни, зокрема Сполучені Штати, мали й мають своїх оліґархів, які використовують свій капітал на добродійні цілі, на розвиток культури і взагалі на добро держави.

На завершення А. Кінах сказав, що, на його думку, всі сторони нинішнього протистояння повинні оголосити мораторій на взаємні звинувачення до рішення Конституційного суду щодо леґітимности указу Президента про розпуск Верховної Ради і проведення дочасних парляментських виборів.

Вбивство в містечку університету

БЛАКСБУРҐ, Ва. — Тут у стрілянині 16 квітня загинули 32 особи і 10 поранено. Два окремі напади сталися в різних місцях містечка Технологічного університету Вірджінії. Спершу стрілянина спалахнула в гуртожитку, а приблизно через дві години — в навчальному корпусі. Загинув також і озброєний нападник; за повідомленнями поліції, він сам наклав на себе руки.

Громадськість у США вжахнена цим найжорстокішим злочином такого роду в історії країни. На цьому наголосив зокрема й Президент Джордж Буш, який виступив через кілька годин після кривавих подій зі зверненням до співгромадян.

Університетська поліція відреаґувала миттєво, заявив президент університету Чарлс Стеґер. Одначе ті, хто вцілів після стрілянини, критикували спосіб, в який університет відреаґував. Адміністрація університету заявила, що не вжила надзвичайних заходів, бо припускала, що нападник утік з місця злочину після першого випадку в гуртожитку.

17 квітня повідомили, що вбивцею виявився студент цього ж університету, 23-річний іміґрант з Південної Кореї Чо Сун-Гуй, який жив у США з 1999 року. За деякими даними, останнім часом він ставав усе аґресивнішим. За словами однокурсників, Чо Сун-Гуй писав п'єси зі сценами жорстоких убивств та насилля. Чо був студентом четвертого курсу Політехнічного університету і спеціялізувався в англійській мові та літературі.

Слідчі поки не можуть назвати мотивів убивства. Правоохоронці почали оприлюднювати імена жертв цієї трагедії. Поміж загиблих викладачів є громадяни Ізраїлю та Індії. За інформацією центру для чужоземних студентів, у цьому університеті Вірджинії навчається двоє

(Закінчення на стор. 4)

Нові партійні...

(Закінчення зі стор. 1)

партії „Реформи і Порядок". Для обидвох попутніх партій у загальному депутатському списку віддано по 50 місць.

Під час з'їзду Ю. Тимошенко оприлюднила політично-економічну програму свого майбутнього трипартійного депутатського бльоку – вже як програму нового уряду України. „Я впевнена, що українська весна переможе, а мороз щезне", – маючи на увазі Олександра Мороза, цими словами чільний бютівець закінчила свій виступ на з'їзді.

До першої десятки списку БЮТ увійшли: Ю. Тимошенко, Олександер Турчинов, Микола Томенко, Йосип Вінський, Андрій Шевченко, Віктор Пинзеник, Григорій Омельченко, Віталій Курило, генерал Микола Петрук, новий голова УСДП Євген Корнійчук.

Усіх прізвищ у списку – 131. Як випливає зі слів Ю. Тимошенко, до складеного списку можливе повернення – ті, хто себе дикредитує чи буде бездіяльним у практичній політиці бльоку, будуть вилучені зі списку.

Вже наступного дня, у вівторок, 17 квітня, Ю. Тимошенко була готова подати свої депутатські списки до Центральної виборної комісії, однак, до цього ще не була готова сама комісія – у зв'язку з тим, що тривають переговори між Президентом В. Ющенком і прем'єрмом В. Януковичем щодо перенесення дня позачергових виборів з 27 травня на пізніший час.

Голова „Батьківщини" – категорично проти перенесення дати виборів, але від неї ледве чи щось буде залежати. Щодо рішення Конституційного суду – у випадку, якщо воно буде спрямоване проти Указу Президента про розпуск ВР, то Ю. Тимошенко не вважатиме це рішення останньою крапкою. „Конституційний суд сам вже значною мірою дискредитував себе, силові структури оприлюднили безліч прикладів його корупції. Безумовно, є й чесні судді, які не заплямували себе ухваленням неправосудних рішень, але, на жаль, до такого суду довіри нема", – сказала Ю. Тимошенко.

За повідомленнями УНІАН і „Української правди"

Провідник партії „Наша Україна" В'ячеслав Кириленко (праворуч) та народний депутат Роман Зварич під час V з'їзду партії в Києві 16 квітня. *Фото: УНІАН*

Учасники міжпартійного з'їзду політичних партій, що входять у виборчий Бльок Юлії Тимошенко, співають гимн України під час відкриття з'їзду в Києві 16 квітня. *Фото: УНІАН*

АМЕРИКА І СВІТ

США стурбовані розгоном маршу незгідних у Росії

ВАШІНҐТОН. — Білий Дім стурбований діями російської влади, яка наказала розігнати марші незгідних 14 квітня у Москві і 15 квітня у Санкт-Петербурзі. „Ми глибоко стурбовані жорсткою формою розгону демонстрацій у Москві і Санкт-Петербурзі і тим, що влада все частіше застосовує сили під час подібних подій", – заявила 16 квітня офіційний представник Білого Дому Дана Періно. Вона також назвала „неприйнятним" затримання журналістів, що висвітлювали ці маніфестації. Раніше офіційний представник Державного департаменту США Шон МекКормак заявив, що Марш незгідних був мирною демонстрацією, і „люди повинні мати можливість проводити марш, мати можливість збиратися і мати можливість висловлювати свою думку". Раніше свою стурбованість подіями у Росії висловили офіційні особи Німеччини. „Уряд ФРН чекає і вимагає роз'яснень щодо подій в Москві і Санкт-Петербурзі", – заявив 16 квітня прес-секретар канцлера Німеччини Томас Стеґ. Офіційний Берлін назвав „неприйнятною" поведінку міліціонерів з представниками ЗМІ, що висвітлювали демонстрації. Зараз Німеччина виконує функції голови Европейського союзу. *(„Кореспондент")*

Відповідальність за вибух взяла на себе Аль-Кайда

БАҐДАД, Ірак. — Очолювані Аль-Кайдою сунітські збройні угруповання в Іраку 13 квітня оприлюднили в Інтернеті заяву, що беруть на себе відповідальність за вибух у будинку іракського парляменту, здійснений терористом-смертником 12 квітня. „Після вивчення становища герой Ісламської держави Ірак, одягнувши пасок з вибухівкою, проникнув до рядів відступників з парляменту. Алах спрямував його руку, і він зміг знищити групу невірних", – говориться у зверненні самопроголошеної організації „Ісламська нація Іраку". Під час теракту в ресторані іракського парляменту загинув один депутат і ще 22 особи одержали поранення. Ймовірно, терористом смертником виявився охоронець одного з депутатів, що, скориставшись своїм службовим становищем, безперешкодно проникнув до будинку парляменту, розташованого у „зеленій зоні" Баґдаду, що суворо охороняється. Там також знаходяться бюра міністерств і посольств закордонних країн. *(„Кореспондент")*

Україна та Польща обрані господарями ЧЕ- 2012

КАРДІФ, Англія. — 18 квітня виконавчий комітет керівного органу европейського футболу УЕФА визначив господарів Чемпіонату Европи-2012. Ними стали Україна та Польща. Напередодні претенденти на право бути господарями Евро-2012 – Італія, Україна і Польща та Хорватія з Угорщиною – провели заключні презентації своїх заявк. У презентації спільної українсько-польської заяви взяли участь Президенти Віктор Ющенко і Лех Качинський, які висловили впевненість у тому, що саме Україна і Польща виграють право на проведення Чемпіонату Европи з футболу. Крім того, їх підтримали футболісти Андрій Шевченко та Олег Блохін, а також боксер Віталій Кличко. На спільній прес-конференції президенти наголосили, що обидві країни мають достатню інфраструктуру для проведення футбольного чемпіонату і гарну репутацію в пляні безпеки змагань. У відповідь на запитання, чи зможуть Україна і Польща забезпечити належне фінансування Евро-2012, Президент В. Ющенко сказав, що відповідь на це питання лежить не в контексті конкретної суми, а в контексті мотивації. За його словами, в Україні фактично ухвалений відповідний закон, який дає унікальні можливості підприємництву. Дві третини витрат при правильній мотивації може взяти на себе саме підприємництво, вважає В. Ющенко. Президент Федерації футболу України Григорій Суркіс назвав рішення УЕФА надати Україні і Польщі право провести Евро-2012 історичним вибором. Президент Польської федерації футболу Міхал Листкевич назвав рішення УЕФА перемогою всієї Східньої Европи. *(ББС)*

Уряд Іраку залишають шість міністрів-шиїтів

БАҐДАД, Ірак. — Прем'єр-міністер Іраку Нурі аль Малікі продовжує втрачати політичну підтримку в країні. Рух радикального шиїтського провідника Моктади аль-Садра оголосив, що 16 квітня вийде з уряду. Головною причиною шиїти назвали неготовність прем'єра підтримати вимоги щодо пляну виводу американських військ з Іраку. Від руху аль-Садра в уряді представлені шість міністрів. Після їхнього виходу з уряду іракське керівництво очікує погіршення й без того напруженої ситуації. *(„Німецька хвиля")*

Папі Бенедиктові XVI виповнилося 80 років

ВАТИКАН. — Напередодні 80-го дня народження Папи Бенедикта XVI 15 квітня на Площі св. Петра відбулася урочиста Богослужба на його честь. 80-літній ювілей Бенедикта XVI збігається у часі з відзначенням другої річниці його понтифікату. Більшість теологів сходяться на думці, що Бенедикт XVI загалом наслідує шлях свого попередника Івана-Павла II, передусім – великою смиренністю. Цим, на думку богословів, Бенедикт XVI приваблює вірних: його недільні Богослужби Анґелус збирають навіть більше прихожан, ніж за часів Папи Івана-Павла II. Більше того: „За ці два роки ми бачили, як він перетворював великі заходи на значні літургійні жести, як от в Кельні під час Дня молоді та в Барі на Євхаристичному конґресі", – зазначив днями впливовий теолог, Кардинал Анджело Скола. Загалом, за його словами, „понтифікат Бенедикта XVI характеризується тверезою розумністю у питаннях віри та дійсности". Наприклад, Бенедикт XVI рішуче реформує Римську курію, яка до цього була занадто великою та забюрократизованою. Він вже об'єднав дві папські Ради і має намір продовжити реформування. Стрижнем понтифікату Бенедикта XVI теологи називають його енцикліку „Бог є любов". Вона здивувала всіх, хто очікував, що у творі Глава Католицької церкви захищатиме европейську ідентичність й зводитиме стіну від ісляму. Папа, натомість, пише про любов, не протиставляючи, всупереч західній традиції, „аґапе" та „ерос" й закликає до милосердя. Бенедикт XVI народився 16 квітня 1927 року в Баварії. *(„Німецька хвиля")*

США вимагає від КНДР закриття ядерних об'єктів

ВАШІНҐТОН. — Представник США на переговорах з Північною Кореєю заявив 16 квітня, що Вашінґтон незадоволений тим, що Пхеньян не поспішає зі закриттям своїх ядерних об'єктів. Відповідно до досягнутих у лютому домовленостей, Північна Корея мала розпочати процес закриття свого основного ядерного комплексу вже 14 квітня. Помічник Державного секретаря США Кристофер Гил заявив у Пекіні, що США вже попередили Північну Корею про те, що прийшов час допустити міжнародних інспекторів до ядерних об'єктів Пхеньяну. США також чітко пояснили, що заморожені на рахунках Банку Макао кошти Пхеньяну вже можуть бути використані. Представник США каже, що не зрозуміло, чому Північна Корея не забирає ці 25 млн., дол. Попередньо Пхеньян заявив, що виконає домовленості, укладені у лютому, лише у випадку, якщо ці гроші будуть розморожені. *(„Голос Америки")*

Вбивство...

(Закінчення зі стор. 3)

громадян України. Жоден з них не постраждав.

Того ж дня сотні осіб зібралися вшанувати пам'ять загиблих. В актовій залі університету зібралися сотні студентів, викладачів, членів громади, релігійних та політичних провідників, включно з Президентом Дж. Бушем і його дружиною Лорою. У своїй промові Президент назвав трагедію загальнонаціональною. Він закликав студентів та викладачів шукати моральну підтримку в університетській громаді, у своїх родинах та у своїй вірі. Від імені всього американського народу він висловив співчуття родинам загиблих.

Ця трагедія, оживила в пам'яті американців спогади про інші подібні випадки. Вперше масове вбивство в американському університеті сталося 1966 року. Тоді „снайпер" з даху Тексаського університету застрелив 16 осіб. Інший гучний випадок стався 1999 року, коли 12 студентів і викладач загинули від рук двох учнів школи Колумбайн у штаті Кольорадо. У жовтні 2006 року озброєний чоловік убив шістьох дівчат у приміщенні школи Амішів у сільському районі Пенсильванії.

Президент Політехнічного університету Вірджінії Ч. Штеґер назвав вбивство монументальною трагедією. „Університет перебуває у стані жаху від того, що тут відбулося. І я хочу висловити свої найщиріші і найглибші співчуття родинам усіх жертв, серед яких є наші студенти", – сказав Ч. Штеґер.

Губернатор штату Вірджинія Том Кейн оголосив про введення надзвичайного стану у штаті в зв'язку з трагедією в Політехнічному університеті. Він пообіцяв негайно розпочати незалежне розслідування трагедії.

Світ зареаґував з жахом на трагедію у Політехнічному університеті штату Вірджінії.

Прем'єр-міністер Вели-кобританії Тоні Блейр зокрема сказав: „Я вражений від жахливої втрати невинних життів у Політехнічному університеті Вірджінії. Від імені Британії та британського народу хочу висловити наш глибокий смуток з приводу цієї трагедії. Ми шлемо американському народові, і зокрема сім'ям жертв, наше співчуття і наші молитви". Президент України Віктор Ющенко висловив співчуття з приводу трагедії: „З глибоким сумом в Україні сприйняли звістку про масове вбивство студентів та викладачів у місті Блексбурзі, – йдеться у листі Глави Української держави до Президента США. – Від імені Українського народу та від себе особисто висловлюю Вам, Вельмишановний Президенте, сім'ям загиблих і всьому американському народові щирі співчуття". Прем'єр міністер Австралії Джон Говард: „Від імені Австралії та австралійського народу я шлю моє співчуття всім американцям, зокрема сім'ям тих, хто стали жертвами цього божевільного нападника".

1996 року після масакри 35 осіб в австралійському штаті Тасманія Австралія запровадила сувору контролю над вогнепальною зброєю. Пів мільйона пістолетів та рушниць було здано на знищення.

Жахливе і невмотиване вбивство у Блексбурзі стало черговим випадком загибелі американських учнів від рук своїх однокласників. Знавці кажуть, що такий тип злочинів не притаманний жодній іншій розвиненій державі Заходу, окрім США. Дехто пов'язує це з культурою насилля, яка шириться серед американської молоді через голівудські бойово-кримінальні фільми та жорстокі комп'ютерні ігри. Усе це перетворює насилля у прийнятний суспільством спосіб розв'язання конфліктів чи вияву невдоволення життям.

Однак, значна кількість знавців пояснюють хвилю вбивств в навчальних закладах США законами, які дозволяють вільно придбати вогнепальну зброю у переважній більшості американських штатів. Один з пістолетів та 50 куль до нього Чо придбав за декілька тижнів до злочину у звичайній крамниці зброї. Теперішнє масове вбивство в університеті штату Вірджинія повертає американців до дискусії про причини цього явища, на котре поки не отримано остаточного пояснення.

18 квітня у США оголосили жалобу за загиблими внаслідок нападу в Політехнічному університеті штату Вірджинія.

Х.В.- Ф.

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Відчуження уряду від народу

Зенон Завада
Київське пресове бюро

КИЇВ. – На парляментських виборах 2006 року український уряд запропонував своєму народу незвичайну угоду. Виборці могли вибирати своїх улюблених провідників, чи Віктора Януковича чи Юлію Тимошенко, але за цим вибором слідував бльок чи команда наперед визначених кандидатів, яких виборці мусіли прийняти як частину закритого партійного списку виборчої системи.

Результатом голосування за улюбленицю Помаранчевої революції Ю. Тимошенко стало обрання деяких вплутаних в корупцію бізнесменів, яких делікатно загорнули в список, щоб не привертати уваги.

„Виборча система за закритими списками на всіх рівнях дуже неґативно вплинула на наші права та можливість впливати на уряд", – каже Світлана Кононяук, директор політичної програми в Українському незалежному центрі політичних досліджень, заснованому організацією „Національні пожертви задля демократії".

Така система спонукає і так уже цинічних народних депутатів і далі крокувати „дорогою корупції у політиці", – продовжує С. Кононяук. – Ця система, підриває коріння політичної системи, руйнуючи довіру громадян до уряду".

Якщо українські політичні спостерігачі і знаходять одностайність щодо якогось запитання, то це якраз щодо того, що закриті партійні списки виборчої системи треба замінити на форму одновиборного мажоритарного голосування, за яким виборець зможе вибрати принаймні одного кандидата, який буде представляти певний географічний округ.

Перед прийняттям закритої системи партійних списків у 2004 році український парлямент частково обирали, базуючись на одномандатній складовій реґіону, а частково за закритими партійними списками.

Базуючись на виборчому окрузі, який представляє депутат, кожен громадянин України міг би сказати, хто його представляє. Наприклад, незалежний Віктор Пінчук здобув місце представника Округу 26 Дніпропетровської області, уродженець Йонкерсу, Ню-Йорк, Роман Зварич, член „Нашої України" отримав право представляти округ 90 Івано-Франківської області.

Як результат, у Верховній Раді була представлена широка різноманітність як політичних партій, так і незалежних депутатів.

Репрезентуючи одномандатний округ у Львівській області навіть українські націоналісти Олег Тягнибок та Андрій Шкіль змогли потрапити до парляменту Цей феномен точно не трапився б, якби вибори цілком відбувалися за закритими партійними списками.

(О. Тягнибокові, представникові всеукраїнського об'єднання „Свобода", не вдалося подолати тривідсотковий бар'єр на виборах у 2006 році, тоді як А. Шкіль дещо послабив свій націоналізм після приєднання до бльоку Юлії Тимошенко).

Українська система закритих партійних списків зародилася за часів цинічної і руйнівної діяльності уряду, який передував Помаранчевій революції.

Після виборів 2002 року тодішній Президент Леонід Кучма палко відстоював конституційну реформу, яка мала перемістити баланс влади в українському уряді до прем'єр-міністра. На думку С. Кононяук, Л. Кучма проводив таємні маневри з метою увійти до парляменту як народний депутат, маючи надію врешті бути обраним на посаду прем'єр-міністра.

За словами С. Кононяук, частиною проєкту Л. Кучми була пропозиція політичних технологів, які радили запровадити закриті партійні виборчі списки, щоб уможливити збереження „статус кво" в українському парляменті і перешкодити політичним опонентам перемогти на виборах у 2006 році.

Продемократичні сили рішуче були налаштовані проти.

„Ті політики, які виступали за те, що закриті списки обмежують права громадян, зазнавали нищівної критики. Їм радили дати партіям робити те, що вони мають робити і не перешкоджати, – продовжує С. Кононяук. – Утворилася така атмосфера, де до голосів громадських організацій ніхто не прислухався".

На думку голови Української Народної партії Юрія Костенка, закриті партійні виборчі списки створили з метою обмежити альтернативу виборців лише до тих партій, які мали найбільше фінансування українських підприємців, які, окрім власного збагачення, не могли запропонувати жодної іншої політичної програми.

„Коли виборчі списки будуть відкритими, у змагання вступлять інтелект, виборчі програми та ідеї, а не гроші. – каже Ю. Костенко. – Тільки в цьому є перспектива руху до демократії, а не до закритого неототалітарного кланового режиму, який вже панує в Україні".

25 березня 2004 року Верховна Рада 225 голосами „за" проголосувала за зміни тодішньої виборчої системи на закриті партійні списки. Багато хто з цих депутатів були під впливом Л. Кучми.

„Наша Україна" та Бльок Ю. Тимошенко не підтримали цей законопроєкт. В результаті політичні партії адаптували цей законопроєкт до своїх потреб і ефективно маніпулювали новою виборчою системою під час виборчої кампанії 2006 року

Оскільки виборці могли побачити лише п'ять перших кандидатів партії чи бльоку у своєму виборчому бюлетені, більш ніж половина виборців навіть не усвідомлювали, хто йшов далі у списку, каже Ірина Бекешкіна, директор із досліджень Київської фундації демократичних ініціятив.

Партії, з метою зібрати більшу кількість голосів, вдавались і до таких методів, як включення до першої п'ятірки списку знаменитостей, наприклад, Руслани Лижичко („Наша Україна"), Софії Ротару (Народна партія Володимира Литвина) і Віталія Кличка („Пора"-Реформи і Порядок).

Політичні експерти кажуть, що міліонери, які фінансували партії, купляючи парляментські місця, знаходили своє скромне місце

(Закінчення на стор. 16)

Тарас Кузьо: „Захід любить переможців..."

Як західній світ ставиться до теперішньої політичної кризи в Україні? На це та інші актуальні запитання журналіста Сергія Скрипника відповідає професор („адьюнкт") університету імені Джорджа Вашінґтона, відомий політичний експерт Тарас Кузьо.

– Чи сьогоднішня політична ситуація в Україні виявилася несподіванкою для західних політиків?

– Гадаю, так. І в Україні, і на Заході не сподівалися, що Президент Ющенко матиме досить сильну політичну волю, послідовність і рішучість, щоб розпустити парлямент. Коаліція помилилася, думаючи, що можна весь час безкарно підкладати ногу Ющенкові. А Захід просто не усвідомлював, що ситуація у Верховній Раді мала не тільки політичну, але й значну емоційну вагу особисто для Президента Ющенка.

– То ж на чиєму боці тепер Захід?

– Під час президентських виборів в 2004 році весь Захід був на боці Віктора Ющенка, але за два наступні роки значною мірою в ньому розчарувався. Водночас я не бачу сьогодні високої підтримки для Віктора Януковича. Захід дуже обережно ставиться до сьогоднішніх подій в Україні, боячись кровопролиття і розколу країни. Все ж я переконаний, що коли Ющенко вийде з цієї суперечки переможцем, то його авторитет виросте як в Україні, так і за кордоном. Захід любить переможців. Втім, як і українські виборці.

– Чи легко західнім урядам та інвесторам працювати з урядом Януковича?

– У сільськогосподарському секторі – дуже тяжко, бо там діють „динозаври" від соціялістів і комуністів. Нелегко і в енерґетичному секторі – у зв'язку з фантастичною корупцією і закритістю. В інших галузях не бачу особливих проблем.

– В Україні Юлії Тимошенко іноді закидають схильність до державно-монополістичних способів управління економікою. Чи бачить у цьому проблему Захід?

– На це звертають увагу більше в США і менше – в Західній Европі і Канаді. Тому що в США нема лівого політичного спектру, а в Европі і Канаді він є. Юлія Тимошенко і у Вашінґтоні, і в Україні відверто говорила, що партія „Батьківщина" є лівоцентристською. На Заході пані екс-прем'єра найбільше критикували за загальну політику реприватизації, однак, у той самий час хвалили за прозорий авкціон з продажу металюргійного комбінату „Криворіжсталь".

– Порівняйте, будь ласка, як себе презентують під час закордонних візитів Юлія Тимошенко, Віктор Ющенко і Віктор Янукович.

– На мой погляд, найкраще презентує себе саме Юлія Тимошенко. Вона дуже впевнена і не боїться запитань. Наприклад, після її виступу в Центрі міжнародних і стратегічних досліджень у Вашінґтоні експерти порівнювали її з Президентом Грузії Михайлом Саакашвілі. Вона вміє спілкуватися приватно, особистісно і має вроджене почуття гумору. Ще один психологічний момент полягає в тому, що у Вашінґтоні знайти жінку, подібну до Юлії Тимошенко, практично неможливо. Американські жінки-політики згубили свої власне жіночні риси під тиском чоловічого соціюму. А Юлія Тимошенко поєднує в собі як чуттєве жіноче, так і політичне обличчя.

Щодо Віктора Ющенка, то в США багато хто вважає, що під час своїх виступів він дотримується стилю першого Президента України Леоніда Кравчука. Ющенко нерідко ступає за заздалегідь заготовленим текстом, який робить промову порожньою за змістом. Крім того, на жаль, чинний Президент України, як і більшість українських політиків, не володіє англійською мовою.

А Віктор Янукович залишається по-радянськи скутим. Під час візити до Вашінґтону він, після десятихвилинного виступу, не спромігся чітко відповісти на запитання присутніх. Наприклад, Віктор Янукович заявив, що підтримує співробітництво України і НАТО. Однак, коли журналісти показали йому передвиборні аґітаційні брошури Партії Реґіонів з антиамериканськими гаслами, це спантеличило прем'єра. Говорити одне, а чинити цілком інше можна в Україні, проте на Заході це не вважають за норму. Втім, Віктор Янукович платить грубі гроші американським політичним технологам, аби поліпшити думку про себе.

– Яким чином вони це роблять?

– Завдання американських „іміджмейкерів" Януковича нині – змінити стиль Партії Реґіонів з пострадянського на більшою мірою прозахідній. Як я розумію, політичний технолог Віктора Януковича, Пол Манафорт, сьогодні працює над тим, щоб усі депутати з Партії Реґіонів сприймалися приблизно так, як Ринат Ахметов, який останнього часу виглядає вповні пристійно в західних очах. Такі дії, властиво – „лобіювання", здійснюються і через мас-медія, хоч і рідше. Частіше організовуються зустрічі з конґресменами, чинними і колишніми впливовими політиками. У цих зустрічах беруть участь як депутати від Партії Реґіонів, котрі приїжджають до США, так і працівники вашінґтонського бюра Манафорта, попередньо готуючи і розсилаючи матеріяли політичного характеру. Ця діяльність має ефект, але досить обмежений, бо Янукович в очах Заходу досі несе на собі тягар фальсифікації президентських виборів 2004 року.

(Закінчення на стор. 19)

ЦИТАТА ТИЖНЯ

„Я сьогодні виїжджаю на роботу – стоять біля моєї оселі чотири хлопчики, тримають прапор Партії Реґіонів. Хто ви такі і хто вас поставив? Ми не знаємо, хто нас поставив, але нам сказали, що ввечері дадуть по сто гривень. Це ми так намагаємося створити ілюзію народної позиції. Я хотів би сказати тим людям, які за 60-100 гривень стоять сьогодні і тримають безвідносно який прапор – ми не повинні втрачати честі і совісти. Не продавайте свою совість за 60 чи за 100 гривень, які ще під сумнівом, чи вам дадуть".

Віктор Ющенко,
12 квітня 2007 року

Президент зупинив зухвалих

10 квітня Президент України Віктор Ющенко запропонував прем’єр-міністрові Вікторові Януковичу плян виведення держави з політичної кризи, який складається з 15 пунктів. Починається плян з оцінки процесів, які призвели до кризи. 12 квітня В. Ющенко на зустрічі з журналістами з’ясував свій погляд на ці події. Початок кризи було закладено дев’ять місяців тому, коли демократичні політичні сили не спромоглися зформувати власну коаліцію через персональні амбіції – занадто високі і далекі від можливостей. Соціялісти зрадили коаліцію, коли вийшли з демократичної більшости. Це був найболючіший момент у цій історії. Після цього політичні сили, які представляє сьогодні урядова коаліція, зазнали евфорійного святкування парляментської перемоги й дістали відчуття вседозволености у парляменті, у взаєминах з Президентом.

Криза опанувала, перш за все, український парлямент, а потім передалася на політичну частину суспільства. Мова йде про політичну корупцію, яка ревізує підсумки виборів, іґнорує голос виборця, яка через маніпуляції переходу поза нормою Конституції з однієї фракції в іншу, по суті, краде голоси через маніпуляції мандатом. Якщо в 2004 році ці крадіжки відбувалися просто з виборчих скриньок, то сьогодні це робиться через мандат. Але глибина злочину та сама. Спочатку двох перекупили, потім 11, потім 25, а тоді заявили про 300 мандатів, які вже 1 травня стануть фактом. В такий спосіб почалися невідворотні процеси в українській політиці.

Якщо їх не зупинити, то станеться зміна конституційного ладу. Тривалий час в Україні не було Конституційного суду України. Його було відновлено, але за девять місяців суд жодного рішення не прийняв. Чиниться тиск, щоб дискредитувати Конституційний суд, зробити його рішення односторонніми. У Центральній виборчій комісії чомусь захворіли відразу чотири її члени. Мета – вплинути на структуру національних органів і вивести їх з продуктивних обставин. У парляменті жодного закону, який реґламентує діяльність коаліції більшости, не прийнято. Криза почалася з парляменту, де вже більше місяця 200 народних депутатів не беруть участи в засіданнях.

Президент довго чекав, чи не схаменуться українські політики, обранці народу. Таке чекання навіть викликало у діяспорі певне нерозуміння його позиції. Не дочекався. І тоді Президент виступив не як опонент В. Януковича, а як ґарант Конституції, як державна інституція. Дуже своєчасно він втрутився у процес, який почався в парляменті з формування коаліції і вийшов за рамки Конституції. Оскільки так сталося, то всі парляментські рішення після 22 березня, коли було порушено Конституцію, стали нелеґітимними, бо вони прийняті коаліцією, зформованою всупереч Конституції України. Їх необхідно оцінювати як спроби ревізії політичних результатів виборів, як зухвалу маніпуляцію волевиявленням виборця, як крок до узурпації влади.

Впродовж 15 років в політичній системі України панувала тактика, коли взаємини між претендентами на владу доходили до політики самознищення, навіть фізичного (пригадаймо загибель В’ячеслава Чорновола). В. Ющенко закликає змінити тактику на інший принцип: щоб люди при владі бачили в собі не ворогів, а політичних опонентів, щоб метою кожного була не особиста кар’єра, а зміцнення держави, добробут народу.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00 на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

КВІТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

П. Карманський – поет „Молодої музи“

6 квітня 1956 року помер поет, перекладач „Божественної комедії“ Данте Петро Карманський (1878-1956), один з засновників у Львові „Молодої музи“, до якої увійшли також Михайло Яцків, Василь Пачовський, Богдан Лепкий, Степан Чарнецький, Сидір Твердохліб, Остап Луцький, близьким до них був Михайло Рудницький. Це був клюб літераторів, до якого тяжіли композитор Станіслав Людкевич, скульптор Михайло Паращук, живописець Іван Северин, скрипаль і маляр Іван Косинин, фейлетоніст Осип Шпитко...

Олімпом клюбу була кав'ярня „Монополь“, де тривали палкі дискусії, майже щоденні зустрічі з Іваном Франком. Про нього писав П. Карманський: „Приходив кожного дня під вечір до нашої кавярні (...) Ми довідувались чимало такого, чого були б не вичитали ні в одній книжці, ані не вчули від нікого із сучасних(...). Був невмолимим суддею у мистецьких справах, і прямо дивував нас своєю глибокою аналізою творчости нашої і чужої“.

Початком цієї групи можна вважати появу в 1906 році журналу „Світ“, до редколегії увійшов П. Карманський. Сама ж „Молода муза“ була створена у 1907 році. Вона не проголошувала розриву зі школою „старого“ реалізму, а прагнула поєднати традицію з новими західньоевропейськими віяннями. Серед поетів найталановитішим був П. Карманський. Його рання поезія сповнена „причинного смутку“, мотиви якого М. Рильський пояснював умовами тогочасного життя Галичини. Мотиви смутку й космічного болю, на думку І. Франка, підносили поезію П.Карманського від дрібниць буденщини до проблеми загальнолюдської духовности й етики, конфліктів між добром і злом. Він здійснив справжній подвиг, переклавши „Божественну комедію“ Данте. Перед смертю він побачив виданою першу частину цієї праці. Який вплив мала творчість „молодомузівців“ на подальший розвиток української поезії?

Відомий поет Богдан-Ігор Антонич писав, що поети „Молодої музи“ вичерпалися ще на початку XX ст. і „їх роль у повоєнному літературному житті доволі скромна, а впливу на це життя вони не мали жодного. Сучасна літературна молодь зовсім відійшла від них, і їй ближче навіть „Слово о полку Ігоревім“, аніж їх смутки, муки і космічна туга“. Таку точку зору можна зрозуміти, але важко визнати справедливою. Про вплив можна говорити не тільки тоді, коли відбувається засвоєння певних рис світогляду, мотивів, поетики, а й при відштовхуванні, протистоянні, опозиції. Не можна викинути спадщину П. Карманського, його побратимів, авангардизму 1920-их років, празької школи української поезії чи нью-йоркської групи років 60-их... Бо тоді випадають ланки художнього розвитку, обриваються єдність і цілісність процесу.

У публікації використано дослідження студента Київського коледжу зв'язку „Поети „Молодої музи“ Олександра Цесліва (1998 року).

Л. Хм.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

З приводу архіву Миколи Лебедя

У зв'язку з появою прес-релізу Центру досліджень визвольного руху в справі „повернення архіву Миколи Лебедя в Україну" („Свобода" від 30 березня), вважаємо за необхідне вказати на деякі твердження стосовно самого архіву, його „зникнення" і „віднайдення" Петром Содолем.

Йдеться тут про архів Закордонного представництва Української Головної Визвольної Ради (ЗП УГВР), що його П. Содоль називає „збіркою документів Миколи Лебедя", які, мовляв, після смерти М. Лебедя „вважалися безслідно зниклими" і їх віднайдено „з допомогою Петра Содоля".

Коли цей архів знаходився в руках П. Содоля, він „переназвав" його „збіркою архівних матеріялів". Насправді ці архівні матеріяли ніколи не зникали, а були завжди архівом ЗП УГВР. Сам П. Содоль користувався із нього у своїх писаннях, подаючи їх як матеріяли з архіву ЗП УГВР, а не якоїсь „збірки". Так, наприклад, в його англомовному довіднику „UPA – They Fought Against Hitler and Stalin" (1987 р.), стверджується, що „всі фотографії і копії документів одержано з архіву ЗП УГВР". У цьому ж довіднику на одному з документів є печатка „Архів Закордонного Представництва УГВР". В „Літописі УПА", том 18, книга перша – „Звіти та офіційні публікації", який приготував П. Содоль, він писав, що „усі матеріяли для цього тому одержано з Архіву Закордонного Представництва УГВР". Подібно в томі 19 „Літопису УПА", книга друга, П. Содоль писав, що „видання, статті чи матеріяли 1944-1950 років пускаємо в світ, отримавши їх з архіву, відомого під назвою Архів ЗП УГВР".

Перебравши в свої руки архів ЗП УГВР у час, коли він очолював „Пролог" і пізніше, П. Содоль виявив свою „ініціятиву", переназвавши його на архів М. Лебедя, як „складову частину" архіву „Прологу", та відмовився передати його правомірному власникові – ЗП УГВР і Середовищу УГВР.

Для ширшого з'ясування цієї справи пропонуємо перечитати „Заяву президії Середовища УГВР" з 29 липня 1999 року, яка була надрукована у „Свободі", а також звертаємо увагу на статтю Мирослава Прокопа, співзасновника УГВР „Ще раз про документи визвольної боротьби Пролог", яка теж була надрукована в „Свободі" 24 березня 2000 року.

Євген Стахів,
голова Середовища УГВР
Волдвік, Н. Дж.

Великодні вітання читачам „Свободи"

Українська Американська Координаційна Рада (УАКР) вітає Президента, Уряд, Верховну Раду, весь народ України та українську громаду в США з Воскресінням Христовим та бажає їм усім щастя та добра, благополуччя та Божого благословення.

Памятаймо, навіть у ці складні і турботні часи, в яких тепер перебуває Україна, що Воскресіння Христове завжди пригадує нам і запевняє нас про остаточну перемогу добра над злом і правди над неправдою. Тому ніколи не тратьмо віри та певности, що наша Батьківщина невдовзі стане належно заможною та могутньою, що злагода і братське порозуміння переможуть реґіональні різниці, що любов і відданість своєму народові і своїй державі не дозволить владним структурам України ставити їх особисті чи партійні інтереси вище добра української держави.

Ми закликаємо Президента, уряд, та Верховну Ради України знайти, в цей радісний час Великодних свят, мудрости і відваги об'єднати народ України в одну українську родину та остаточно вивести Україну від темряви недавного радянського минулого до світла цивілізованого і демократичного світу.

Україна, мов Великодна писанка, прекрасна, але також зараз дуже крихка. Отож працюймо усі разом, щоб зберегти і скріпити її.

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

За Екзекутиву УАКР
Ігор Гавдяк, голова
Вашінґтон

Вітання надіслали також міністер закордонних справ України **Арсеній Яценюк**, Генеральний консул України в Ню-Йорку **Микола Кириченко,** Київська міська організація СУМ, консисторія УПЦ в США, виконавчий директор УККА **Тамара Ґалло-Олексій** і заступник директора **Ліза Сонна,** директор Всесвітньої служби Радіо „Україна" **Олександер Дикий,** генеральний директор видавничого центру „Світ успіху" Неоніла Струк з Києва, редакції газет „Високий замок" зі Львова, „Промінь Просвіти" з Кривого Рогу, журналу „Склянка часу" з Канева, ректор Острозької академії **Ігор Пасічник** і керівник віддділу закордонних зв'язків **Едуард Балашов, Оксана Овад** з Боснії і Герцеговини, **Анізія та Ярослав Стехи** з Канади, **Марія Борук** з Коломиї, **Федір Швець** з Каліфорнії, **Орест Стецик** з Клівленду та ін.

Йдуть до „Свободи" численні листи...

На жаль, обсяг „Свободи" значно менший від обсягу редакційної пошти, тому далеко не всі статті і листи, які надходять до тижневика, вдається опублікувати. Усе ж редакція високо цінує активність наших дописувачів і дякує їм за увагу до газети. Серед таких авторів – **Марійка Семанишин** з Чикаґо, яка переслала опублікувану в газеті „Українське слово" свою статтю „Відбулася виставка трипільської кераміки". Виставку організував місцевий відділ ОЖ ОЧСУ ім. Алли Горської. А показано на ній кераміку, яку виготовили Марійка і Мирон Бокали.

Мирослав Левицький з Києва у статті „Важкий вихід з тоталітаризму" аналізує події в Україні і зокрема пише: „Не лише у правовій, але й у моральній площині треба шукати виходу з кризи. Коли прем'єр ставитиме Президентові ультиматуми, добра на буде. Саме на нічному засіданні уряду, що відбулося у ніч з 2 на 3 квітня прем'єр поставив Президентові ультиматум: або він не публікує свого указу, або він скасовує свій указ про розпуск парламенту, або буде третій варіянт, про який він не хотів би говорити. Дуже цікаво було спостерігати, як українські міністри майже одностайно говорили: „Шановний Вікторе Федоровичу, я повністю вас підтримую". Лише двох урядовців висловили незгоду з прем'єром – міністер закордонних справ України і міністер оборони".

Статтю „Щодо демократичних процесів в Україні" вислав електронною поштою до ряду газет і осіб **Аскольд Лозинський** з Ню-Йорку. Надійшла ця стаття і до „Свободи". У ній автор підтримує усі заходи Президента України Віктора Ющенка і розглядає численні помилки націонал-демократичного табору.

Від ***Марійки Галабурди*** *і з* ***Комітету фінансування книги „Злочин"*** *надійшли повідомлення про появу цього видання англійською мовою. У книзі записано 151 свідчення про Голодомор в Україні. З питань придбання книги можна звернутися у видавництво:* ***„Fortuna Publishing", 74 Snell Grove, Oak Park, Victoria, 3046 Australia.***

Ніна Шміґельська з Спрінґфілду, Н. Дж., прислала свої відповіді на запитник, який „Свобода" запропонувала читачам 27 січня минулого року. В газеті її цікавлять новини з України, юридичні поради, політичні коментарі, релігійна тематика, куховарські приписи. „Я дуже люблю читати і перечитувати „Свободу", а потім передаю її іншим", – пише Н. Шміґельська. Водночас вона нарікає на затримки з доставленням тижневика.

З великим листом звернулися до „Свободи" **Анатолій та Валентина Іващенки** з Спокану, Ваш. Вони з дев'ятьма дітьми приїхали з Херсонщини, рятуючись від переслідувань за релігійні переконання. В Америці, говориться у листі, „ми дістали всіляку підтримку з боку держави і добродійних американців". Минули роки, діти виросли, подружжя набуло американське громадянство, придбали будинок. Пізніше будинок вони продали синові і купили землю під будову нового житла. І тут сталася неприємність: служба соціяльного забезпечення позбавила подружжя фінансової допомоги і зажадала повернення її за шість місяців. Іващенки з цим не погоджуються, вважаючи, що в цій службі їх неправильно поінформували про можливість отримання допомоги при володінні землею і нерухомістю. Іващенки шукають поради, бо, як пишуть, „ми ще багато чого не знаємо в цій Америці". Якщо такі поради надійдуть від наших читачів, ми перешлемо їх Іващенкам.

Олександер Апальков з Канева написав про книжку Станіслава Стеценка „Вся влада Радам!", випущену у видавництві „Склянка часу". За книгою можна звернутися на електронну адресу: zeitglas@ck.ukrtel.net.

Юрій Кравчук з Вільмінґтону, Дел., у листі (просимо автора не присилати копій) коментує небажання росіян виїздити з України в Росію, куди їх запрошує російський уряд.

Ми не мали намірів „давати вказівки"

З великим розчаруванням і здивуванням ми прочитали замітку Преосвященного Митрополита УКЦ Стефана Сороки „Щодо питання Панахиди в неділю, по Службі Божій" опублікувану 6 квітня у тижневику „Свобода". У зв'язку з деякими неточностями у згаданій замітці, вважаємо за доцільне подати певні вияснення.

Коли УККА вперше 20 листопада 2006 року звернувся листом до Митрополита Стефана Сороки, щоб обговорити пляни відзначення 60-ої річниці акції „Вісла," ми не мали жодних намірів „давати вказівки" щодо проведення Панахид. Навпаки, ми висловили наше прохання з цього приводу Митрополитові: „З нагоди 60-ліття акції „Вісла," українська американська громада з ініціятиви УККА плянує провести День Скорботи 29 квітня 2007 року. В цей день ми закликаємо всі громади провести жалібні академії, інформаційні сходини щодо акції „Вісла", з включенням американських засобів масової інформації, щоб повідомити широкий загал про цю сумну сторінку нашої історії. Рівночасно хотілося б, щоб кожна українська церква в США в цей день відслужила Панахиду в пам'ять жертв акції „Вісла". Саме з цього приводу ми просимо Вас, Владико, звернутися до священиків УКЦ і закликати їх приєднатися до цього відзначення".

Але, хоч нам і прикро, що Митрополит Стефан Сорока думає, ніби УККА вважає за можливе роздавати „вказівки" єрархам, до яких ми ставимось з великою повагою, більше дивує саме ставлення Преосвященного Стефана Сороки до практики проведення Панахиди після Літургії.

На нашу думку, „приєднання Панахиди із зручности" зовсім не зменшує щирости наших намірів і не применшує величини відзначення. Ритм сучасного життя є занадто вимогливим, і ми повинні зважати на це. Якщо зробити це відзначення окремо, в інший день, значна частина громади не зможе взяти в ньому участь. Проводячи Панахиду після Літургії, ми даємо можливість громаді взяти участь у цьому відзначенні, але це не означає, що ми не докладаємо „100 відс. зусиль" до її проведення. Навпаки, ми прагнемо долучити якнайбільше членів громади до цього важливого заходу, що робить його більш цінним для нашої громади і допомагає зберігати пам'ять жертв акції „Вісла", а між ними – багатьох священиків УГКЦ, які загинули в концентраційному таборі у Явожно.

Михайло Савків,
президент УККА
Марійка Дупляк,
екзекутивний секретар УККА
10 квітня 2007 року
Вашінґтон, Ню-Йорк

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Руслана Лижичко відвідала Вашінґтон

ВАШІНҐТОН. – 30 березня депутат Верховної Ради України Руслана Лижичко виступила з доповіддю „Ведучи Україну у нову еру глобального і европейського громадянства" у Міжнародному центрі підтримки науковців ім. Вудро Вілсона. Співорганізаторами заходу були Фундація „Україна – США", Інститут Кенана Міжнародного центру підтримки науковців ім. Вудро Вілсона та Фонд допомоги і розвитку „Дітям Чорнобиля".

Посол доброї волі ЮНІСЕФ і переможниця конкурсу „Евробачення-2004" депутат Р. Лижичко (фракція блоку „Наша Україна") наголосила на необхідності інтеґрації України в евроатлантичну спільноту через членство в Організації Північноатлантичного договору (НАТО), Світовій організації торгівлі (СОТ) та Европейському союзі (ЕС). Вона говорила про проблеми торгівлі людьми в Україні, про свою участь в ЮНІСЕФ, про організовану нею кампанію боротьби з наркотиками, про популяризацію української мови і культури, а також про свою нову ініціятиву „Дика енергія" і сучасну політичну ситуацію в Україні.

Після вступних слів Ренати Кость-Гарматій – керівника українських програм Інституту Кенана, та Олега Шамшура – ПослаУкраїни у Сполучених Штатах Америки, Р. Лижичко поділилася своїм баченням майбутнього України.

Для України дуже важливо сформувати власну ідеологію незалежної держави, сказала депутат. Для виконання цього завдання необхідно популяризувати багатство української культури як в Україні, так і за кордоном. Р. Лижичко наголосила на необхідності виховання молоді як майбутнього покоління прогресивних, прозахідних провідників,

Руслана Лижичко у Міжнародному центрі підтримки науковців ім. Вудро Вілсона. Фото: Гайді Фанчер

що стануть основою суспільства справді демократичної України.

Президент Фундації „Україна – США" Н. МекКонел попросила депутата Р. Лижичко розповісти, якою їй бачиться зміна в українському уряді і коли відбудеться перехід від сьогоднішньої боротьби за владу до ситуації, коли уряд буде більш зосереджений на розв'язанні численних питань, що їх окреслила депутат .

Р. Лижичко підтвердила, що в Україні є потужні сили, що становлять загрозу стабільності. Однак, вона запевнила присутніх, що Президент Віктор Ющенко відігравав і надалі відіграватиме важливу ролю щодо стабілізації ситуації, що склалася. Депутат вважає, що Президент В. Ющенко знайде варіянт компромісу з дестабілізуючими силами і виробить шляхи розв'язання таких проблемних питань, як конфлікти щодо НАТО, щодо політики в галузі енергетики і мови. Р. Лижичко ствердила, щонайбільш нагальним для України є питання національної єдности.

Відповідаючи на запитання щодо НАТО та Европейського союзу, Р. Лижичко сказала, що існує надзвичайно велика потреба в інформуванні українців щодо фактичної діяльности НАТО та ЕС і тих переваг, які дає евроатлантична інтеґрація.

Для виконання цього завдання в українському парляменті діє Комітет з питань европейської інтеґрації, Р. Лижичко очолює у ньому підкомітет з питань інформаційного забезпечення европейської та евроатлантичної інтеґрації. Щодо Росії депутат зазначила, що має позитивне бачення цієї сусідньої держави і що складні для вирішення питання між Україною та Росією повинні розв'язуватись дипломатичним шляхом, а не через провокаційні заяви будь-якого характеру.

Виступ Р. Лижичко у Міжнародному центрі підтримки науковців ім. Вудро Вілсона була частиною програми її чотириденної візити до Сполучених Штатів. У програмі також були зустрічі з представниками Державного департаменту США, Міжнародної організації з міґрації, з членами Коаліції за безпеку та демократію в Україні та виступ на Слов'янському фестивалі у Вашінґтоні.

Коаліція за безпеку та демократію в Україні є наступником Коаліції за скасування поправки Джексона-Веніка і своїми пріоритетами вона визначила сприяння партнерським стосункам між Верховною Радою України та Конґресом США, підтримку інтеґрації України в евроатлантичну

(Закінчення на стор. 17)

В'ячеслав Брюховецький залишає посаду президента Києво-Могилянської академії

КИЇВ. – Національний університет „Києво-Могилянська академія" повідомляє, що В'ячеслав Брюховецький 31 серпня залишає посаду президента НаУКМА. Ім'я В. Брюховецького нерозривно пов'язане з відродженням та становленням академії, утвердженням її як визначного явища у науковому, культурному та суспільному житті України. Вже 17 років поспіль він є символом відродженої академії.

В. Брюховецький не полишає університету, а бере на себе місію почесного президента та керівника Міжнародного благодійного фонду відродження Києво-Могилянської академії. У цій новій ролі він і надалі буде ґарантом збереження традицій і принципів академії, які зробили її помітним явищем у навчальному, науковому та суспільному житті України та світового співтовариства.

Рішення, яке прийняв В. Брюховецький, пов'язане з новими амбітними завданнями, що стоять перед академією: вона має увійти до числа 500 найкращих університетів світу та створити умови для своєї фінансової незалежності, сформувавши власну стабільну фінансову базу. Досягнення цієї мети потребує переходу до вищого рівня менеджменту: найсучаснішого, співзвучного з вимогами ринку, орієнтованого на ефективні світові тенденції. Рішення В. Брюховецького жодним чином не пов'язане з політичною ситуацією в Україні, оскільки університет завжди зберігав і буде зберігати політичну незалежність.

Усі могилянці схиляють голову перед своїм президентом за його титанічну працю, велику силу духу, і готові, як завжди, разом, єдиною командою розбудовувати Києво-Могилянську академію.

Прес-центр університету, Києво-Могилянська фундація Америки

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union
Кожен студент виграє!!!
Кожен двадцятий отримає iPod Nano*!
Для всіх - зручний наплечник.
Акція для студентів до віку 21, які протягом
22-28 квітня 2007р. відкриють свій
перший щадничий рахунок.
22-28 квітня
Тиждень Молоді
Переможці лотереї отримають до 7 травня ц.р. поштове повідомлення про виграш.
*iPod Nano є торговою маркою Apple Corporation.
Кредитну Спілку "Самопоміч" не пов'язують з Apple Corporation жодні комерційні зв'язки.
Переможці льотереї отримають також податкову форму 1099.
iPod
Music
Photos
Extras
Settings
Shuffle Songs
Backlight
MENU
Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave, Chicago IL, 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL 773-589-0077
761 S. Benton Street, Palatine, IL 847-359-5911
300 E. Army Trail, Bloomingdale,IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 708-923-1912
8624 White Oak Street, Munster, IN 219-838-5300
734 Sandford Ave. Newark, NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City, NJ 201-795-4061
2200 Rte 10W Parsippany, NJ 973-451-0200
NCUA
Full Financial Services
CO-OP

Зустрічі в США і Канаді з ректором Острозької академії Ігорем Пасічником

ЕДМОНТОН. – 20 березня в Пластовому домі відбулася зустріч відділу НТШ з ректором Національного університету „Острозька академія“ д-ром Ігорем Пасічником і керівником відділу міжнародного співробітництва Едуардом Балашовим. Ведучим був голова відділу НТШ Петро Саварин. Д-р І. Пасічник і Е. Балашов відвідали громаду, щоб поінформувати її про відродження і потреби академії, тепер одного зі шести найкращих університетів в Україні.

Перед виступом ректора на честь гостей внук ведучого, 16-літній студент Юліян Саварин чудово заграв на віолончелі три короткі твори Баха.

Під час доповіді ректора присутні подивилися фільм, знятий в теперішній академії. Після виступу ректор відповів на запитання присутніх, а членкині під проводом Олі Саварин почастували присутніх чаєм, кавою і солодким. Від Альбертського товариства збереження української культури і Едмонтонського відділу НТШ по 500 дол. на потреби академії вручили ректорові проф. Юрій Котович та проф. Іван-Павло Химка, а 1,095 дол. , які подарували учасники зустрічі, проф. Ю. Котович вислав до банку в Острозі три дні пізніше.

Ректор І. Пасічник і Е. Балашов провели в Едмонтоні три дні. 19 березня вони виступали в університеті, де домовилися про співпрацю з працівниками КІУС-у – д-рами Сергієм Плохієм, Богданом Клідом та ін., подарували бібліотеці КІУС-у „Острозьку біблію“ в новому перекладі на українську мову Рафаїла Турконяка, а від КІУС-у для бібліотеки академії одержали три томи „Історії України-Руси“ М. Грушевського. Вони зустрічалися з професорами І. П. Химкою, Наталією Пилипюк, Аллою Недашківською, Олегом Ільницьким та ін. 20 березня вони домовлялися про співпрацю з професорами „Нюмен коледж“ і адміністрацією організації „Канада і молодь світу“ про обмін студентами, а 21 березня вели розмову про обмін студентами із професорами катедри фолкльору і української культури Богданом Медвідським, Андрієм Нагачевським, Наталією Кононенко, зустрічалися з представниками Університету Лесбрідж.

Гостями під час їхнього перебування опікувався д-р Валерій Полковський.

Петро Саварин

* * *

1-3 квітня д-р Ігор Пасічник і керівник відділу міжнародного співробітництва Едуард Балашов гостювали на східньому узбережжі США, в Ню-Джерзі та Ню-Йорку. 1 квітня вони відвідали недільне Богослуження в Українській євангельській церкві м. Юніон, де ректор І. Пасічник вручив плякету з подякою і символ академії членові УНСоюзу Євгенові Макарові, який щедро підтримує пожертвами спудеїв університету. У відповідь Є. Макар подарував ректорові виготовлений ним перстень з символами України та академії.

У понеділок, 2 квітня, в Парсипані, Н. Дж., відбулась зустріч гостей з України з керівниками і усіма працівниками УНСоюзу. Наступного дня гості у супроводі Богдана Витвицького відвідали Ню-Йорк, а увечорі мали зустріч громадою, яку організував Комітет допомоги Україні („Приятелі Руху“). На зустрічі голова комітету д-р Роман Ричок вручив ректорові пожертву на розвиток академії, а ректор розповів про відродження університету з руїн. На усіх зустрічах гості показували створений студентами відеофільм про відродження Острозької академії.

Під час перебування І. Пасічника в редакції „Свободи“ ред. Левко Хмельковський узяв у нього інтерв’ю, яке подаємо.

– Скільки років Острозькій академії?

– Академію заснував у 1576 році великий просвітитель князь Василь-Костянтин Острозький, який вивів її на рівень найкращих університетів Европи, а їх на той час було не так уже й багато. В академії було засноване видавництво книжок, які випускав відомий друкар Іван Федорович. Серед острозьких видань були унікальні – Біблія, численні підручники, які відігравали велику ролю в культурному розвиткові слов’янських народів Східньої Европи. З академії вийшли численні державні і громадські діячі, вчені, педагоги, просвітителі. У XVII столітті академія занепала і припинила свою діяльність, але на її базі виникла Києво-Могилянська академія, ряд інших навчальних закладів. Відродження академії почалося у 1994 році, в незалежній Україні, і було пов’язане з великими труднощами, оскільки тривалий час академія лежала в руїні.

– Яких фахівців тепер готує університет ?

– У нас діють факультети – гуманітарний, правничий, економічний, романо-германських мов, політико-інформаційного менеджменту, аспірантура. Великим досягненням ми вважаємо створення катедри богослів’я. Обіч навчальних підрозділів діють також дослідницькі – Центр вивчення спадщини Острозької академії, Інститут соціяльних досліджень, Інститут досліджень української діяспори. Також є і – військовий ліцей і підготувальне відділення для дітей з бідних родин

(Закінчення на стор. 13)

Члени Едмонтонського відділу НТШ на зустрічі з д-ром Ігорем Пасічником (сидить крайній справа).

Ректор Ігор Пасічник (сидить п’ятий зліва) під час зустрічі з членами Комітету допомоги Україні в Юніоні. Н. Дж. *Фото: Л. Хм.*

Під час відзначення спонзора академії Євгена Макара (зліва): Едуард Балашов, почесний професор академії Леонід Якобчук, Ігор Пасічник, Є. Макар, пастор Української євангельської церкви Володимир Цебуля, один з засновників церкви Іван Карач.

Д-р Роман Ричок (справа) дістав відзнаку Острозької академії, а Ігореві Пасічникові вручив пожертву від Комітету допомоги Україні на розвиток університету.

Дзвони пошани, любови та радости в честь професора Таїси Богданської

Коли я згадую людей, котрі невтомно трудяться протягом цілого свого життя, щоб щедро поділитися своєю любов'ю до української музики, на самому вершку цього списку – професор Таїса Богданська. Вже понад 55 років вона працює для Українського Музичного Інституту, одним з засновників якого вона була, присвячує себе своїм студентам, називаючи їх своїми дітьми, дбаючи про їхній музичний і духовний розвиток.

Я завжди пам'ятаю свою вчительку оптимістичною, завзятою і веселою. День Першого квітня – це її улюблене свято. Вона все була готова прийти пішки від своєї хати до школи св. Івана Хрестителя в місті Нюарку, Н. Дж., щоб грати на пробах хору для Шевченківських академій, Листопадових свят чи Різдвянних концертів.

Я виросла недалеко від школи та хати Т. Богданської, тому бачила її часто. З року в рік, два рази в тиждень. Мені все здавалося, що вона вміла скрізь появитися! Під час моїх студій у Віденській консерваторії, де вона 50 років перед тим вчилася в клясі визначного піяніста та педагога професора Роланда Раупенштровха, і в професорів Ганса Неффа й Андрія Королькова, Т. Богданська прислала мені дарунок зі своїми славними тістечками, щоб не перервати нашу 20-літню традицію спільного святкування моїх уродин (наша перша лекція припала на мої 5-ті уродини).

Народжена у Львові, Т. Богданська почала студії у Тетяни Лепкої у Станіславові, (теперішній Івано-Франківськ) і продовжила їх з професором Романом Савицьким в Музичному Інституті ім. Лисенка у Львові. У 1951 році з відзнакою закінчила Віденську консерваторію і переїхала в Америку. Працюючи в Нюарку від 1952 року, вона відіграє визначальну ролю в музичному житті української громади. Вона вчить в Українському Музичному Інституті Америки і працює довгі роки як його президент. Вона також є членом „Music Educators Association of New Jersey" та „Associated Music Teachers League of New York, Inc". Серед її колег є такі визначні люди, як св. п. Ян Горбатий, Сімор Бернштайн та інші заслужені піяністи та вчителі.

У 1976 р. в Малій Карнегі (Carnegie Recital Hall) зробила професійний дебют, про який газета „The New York Times" вмістила схвальну рецензію. Концертувала у великих містах США. Проф. Т. Богданська також має довгу кар'єру на сцені, виступаючи в Нюарку, Філядельфії, Ню-Йорку, Маямі, Рочестері, Торонто, Гранд Кеймен а Вірджин Айлендс, Курасао. Видала дві платівки: в 1983 р. – перший запис української фортепіяної музики, награний українським піяністом на Заході, та в 1987 р. – сонати Бетговена в честь покійного чоловіка Петра.

В 1993 професор Богданська виступила з рядом концертів у містах України: Львові, Самборі, Івано-Франківську, Дрогобичі, в Київській консерваторії та в Музеї Лисенка в Києві. Закінчивши тур у Відні, вона повернулася 1994 р. зі соло-концертом з Львівською філармонічною оркестрою. В 2000 вона знову виступала у Львові з сольним концертом, виконуючи твори Мендельсона, Шуберта, Косенка та Кос-Анатольського, а також фортеп'янний концерт Ціс Дур Оп.15 Бетговена з Львівською філармонічною оркестрою під дириґуванням маестра Івана Юзюка.

Вдавшись до музичних термінів, можна сказати, що професор Богданська має темперамент Бетговена, а своєю ніжністю нагадує роздуми Мендельсона та етнічну енерґію Кос-Анатольського. Але, може, й не варто шукати паралелей в минулому, бо професор Богданська живе в теперішній хвилині, хапає кожну мить і далі захоплює всіх своєю любов'ю до ближніх.

В моєму кріслі при фортепіяні є книжечки з партитурами, які професор Богданська виписувала для мене, коли я акомпаніювала для хорів Юлії Довбуш, Ольги Ковбиляньської, Марії Робак та Сестри Марії Розмаринович в народній школі св. Івана. З цих книжечок я вчилася грати українські пісні. Тоді це для мене було патріотичною причиною, щоб не мучити фуг Баха. Сьогодні ці партитури віддзеркалюють великий талант і щирість всіх зусиль професора Богданської. Роздумуючи над її життям та творчістю, швидше ніж символічні паралелі з музикою її улюбленого фортепіяна, на думку приходять дзвони церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку. Їхній дзвін нехай пригадує нам всім про те, що коли ми згадуємо надзвичайних людей нашої громади, часом одна нотка звучить сильніше, ніж ціла симфонія.

Професор Таїса Богданська

Концерт в честь професора Богданської, її довголітньої праці та з нагоди її 80-тих уродин, а також з нагоди 55-ліття заснування Українського Музичного Інституту та 100- ліття з дня народження професора Романа Савицького (1907-2007), відбудеться в неділю, 29 квітня, о 3-ій год. по полудні в Українському Народному домі в Ірвінгтоні, Н Дж. Святкуйте з нами!

Д-р Адріяна Гельбіґ

З'їзд округи СУА в Нью-Джерзі

НЮАРК, Н. Дж. – З'їзд округи СУА в штаті Нью-Джерзі відбувся 24 березня в Українському народному домі. Головувала на ньому Ярослава Мулик. Голова СУА Ірина Куровицька також прибула на з'їзд. Голова Катруся Воловодюк привітала її китицею червоних гвоздик.

Окремі діловоди звітували зі своєї діяльности, а скарбник Ліда Крамарчук подала докладний фінансовий звіт. Округа є членом Українсько-американського культурного центру у Випані і з цієї нагоди вплатила членську вкладку в сумі 1,000 дол. В 2006 році Округа влаштувала в залі Церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку „День Союзянки", на якому висвітлено фільм про Центр дослідження історії іміґрації при Університеті Мінесоти в Мінеаполісі проведено поїздку автобусом до Українського музею в Нюарку (допомогла Українська кредитівка в Нюарку, яка оплатила кошти автобуса).

Потім звітували відділи: 24-ий (голова Олена Мельничук), 28-ий (голова Таїса Богданська), 65-ий (голова Наталія Головінська), 70-ий (голова Олена Бобиляк), 75-ий (голова Божена Полянська), 86-ий (голова Наталія Змий), 92-ий (голова Іванна Мриґлоцька), 100-ий (голова Галя Каськів).

Голова СУА І. Куровицька висловила велике признання Окрузі і відділам за їхню працю і подякувала за пожертви на відновлення домівки Головної управи. Вона повідомила, що наступна конвенція СУА відбудеться в Дітройті у 2008 році, і заохотила членок до участи в конвенції. І. Куровицька згадала про сумну річницю Акції „Вісла", про збірку на пам'ятник Голодомору у Вашінґтоні. К. Воловодюк вручила грамоти признання О. Мельничук, Анні Іванців, Олександрі Патковській, Марії Семанишин, Емілії Онишкевич, Розі Кратко, Н. Головінській, О. Бобиляк та І. Мриґлоцькій. Т. Богданській вручено квіти за довголітню працю.

Після цього головою управи вибрано Ольгу Луків, яка вже 26 років працює в СУА. До управи також обрані Слава Мулик, К. Воловодюк, О. Тритяк, Л. Крамарчук, Таня Рішко, Ксеня Раковська, Божена Ольшанівська, Оксана Кузишин, Люба Гуралечко, Б. Полянська, Люба Більовщук, Слава Ґординська, Люба Бойко, Н. Змий, Марія Бакалець.

Оксана Кузишин

Учасники окружного з'їзду (сидять зліва): Ярослава Мулик, Олена Мельничук, Ольга Луків, Ірина Куровицька, Катруся Воловодюк, Ольга Тритяк, стоять – членки СУА в штаті Нью-Джерзі.

Зустрічі в США...

(Закінчення зі стор. 11)

та сиріт. Студенти мають можливість всебічно розвивати свої здібності у Братстві спудеїв, в Студентському науковому товаристві „Академік", Науковому товаристві студентів та аспірантів гуманітарного факультету ім. Василя Оглобліна, політичному дискусійному клюбі „Поліс", клюбах з фотомистецтва і кінематографії. Діють численні спортивні секції.

– Університет має міжнародні зв'язки?

– Безумовно. Крім чисто університетських (з вищими школами Німеччини, Великобританії, Польщі, США, Канади та інших країн), ми беремо участь в численних міжнародних програмах і проєктах, зокрема в українсько-канадських програмах, міжнародних проєктах з використанням новітніх освітніх електронних технологій. В університеті створена покищо єдина в Україні віртуальна (комп'ютерна) бібліотека.

Що б КС...

(Закінчення зі стор. 1)

заявою, як правильно зауважив правник-„нашоукраїнець" Борис Безпалий, – це неприховане зловживання службовим становищем".

Після такої „прелюдії" суд оголосив півгодинну перерву. Можна лише уявити, які пристрасті вирували в кулуарах і які жаскі флюїди потекли з КС на все політичне довкілля України, аж до самих його вершків. Президент В. Ющенко звернувся до голови КС Івана Домбровського з проханням перевірити правомірність призначення С. Станік суддею-доповідачем у справі Указу про розпуск ВР. Тим часом прем'єр Віктор Янукович заступився за С. Станік, назвавши заяву В. Наливайченка „одним із засобів тиску на суддю КС".

Того ж дня, 17 квітня, Ю. Тимошенко, голова фракції „Наша Україна" В'ячеслав Кириленко і провідник Громадянського руху „Народна самооборона" Юрій Луценко звернулися до Президента В. Ющенка з закликом відкликати з КС суддів, призначених туди за президентською квотою. „Сьогодні настав час, коли Ви зобов'язані виконувати присягу, дану українському народові, бо українська держава і український народ – в небезпеці. Влада в Україні узурпована на основі небаченої в світі політичної корупції. Одним з головних чинників існуючої більшости є підкуп і шантаж", – говориться у зверненні цих трох керівників опозиції.

Виступаючи на прес-конференції в Києві, Ю. Тимошенко нагадала, що КС був зформований за дуже недосконалим партійно-політичним принципом, тому серед суддів є два соціялісти, один комуніст, три представники Партії Реґіонів, троє суддів призначив ще Президент Леонід Кучма, а ще двоє колись голосували за те, щоб, у зв'язку з політреформою, третю каденцію Л. Кучми вважати тільки другою і цим надати йому можливість й надалі втримати у своїх не найчистіших руках найвищу в країні владу.

Зранку в середу, 18 квітня, голова КС І. Домбровський відкрив засідання і відразу змушений був оголосити перерву: в залю засідань не змогли увійти всі судді, бо ззовні, під дверима суду, взялися, кажучи словами Бориса Олійника, „міцно, мов брати, за петельки" опозиціонери і коаліціянти. А довкола них суцільне кільце утворили широкоплечі хлопці з „Беркуту" і міліції. Відтак вони взялися розблькоковувати двері – і не обійшлося без грубощів, декілька депутатів від опозиції зазнали тілесних ушкоджень. „Це вперше за історію незалежної України міліція застосувала фізичну силу до депутатів", – констатував Ю. Луценко.

Після розблькування КС відновив засідання – виступив представник Президента Володимир Шаповал, обґрунтовуючи законність Указу про розпуск ВР.

Майже всі політичні експерти передбачають, що у величезній мірі заполітизований КС не прийме ніякого рішення або ж, у найкращому разі, це рішення буде десь посередині – напівполітичним і напівправовим.

Колишній суддя КС Микола Козюбра, наприклад, вважає, що теперішній склад суду не спроможеться прийняти остаточне, вичерпне рішення. Разом з тим, на думку М. Козюбри, Указ Президента був спрямований на забезпечення захисту громадянських прав, які порушувалися внаслідок непередбачених законом переходів депутатів з фракції у фракцію. „Якщо спотворюється волевиявлення народу, то є всі конституційні підстави, щоб застосувати цей справді непростий і непопулярний засіб впливу на Верховну Раду", – сказав М. Козюбра.

Щодо погляду з Европи, то він все виразніше складається на користь Президента В. Ющенка. На спільній з українським керівником прес-конференції у Брюселі 17 квітня голова Европейського парляменту Ганс-Ґерт Потерінґ визнав: „Я думаю, що вибори є необхідним механізмом, аби зрозуміти волю народу". Тому Европарлямент особливо підтримуватиме Президента України у його намірах вреґулювати ситуацію в своїй країні.

Поки суд засідає – той суд, в політичну незаанґажованість якого вірить лише 10 відс. громадян України – єдине можна сказати з певністю: позачергові парляментські вибори вже не можуть не відбутися, бо в середу, 18 квітня, всі до одного депутати з фракції БЮТ склали свої повноваження. Верховна Рада вже явно недієздатна. Буквально через годину це саме вчинила фракція „Наша Україна". Отак реґіонально-соціялістичнокомуністична більшість опинилася на слизькому...

П. Ч.

Цікаве в Нюджерзькому Українсько-Американському Культурному центрі

ВИПАНІ, Н. Дж. — Орися Пащак-Трач, авторка популярної рубрики „Що ми робимо"... в „Українському Тижневику", виступила з доповіддю „Пісні, котрих мама не повинна була вас вчити" 2 лютого в нововідкритому Нюджерзькому Українсько-Американському культурному центрі – про символізм еротики, захований в українських народних піснях.

„Чи пам'ятаєте ті старі українські народні пісні, що їх ви співаєте вже багато років – пісні, котрі ви навчилися від мами і бабуні? Чи ви справді знаєте, про що в них мова? Зокрема любовні пісні мають спеціяльні значення та багаті на старовинний символізм", – заявила О. Трач.

Гість-доповідач з Вініпеґу працює в ділянці бібліотекарства Манітобського університету. Вона також розповіла про те, як саме вона відкрила окремі значення лірики в деяких улюблених народних піснях.

Доповідь О. Трач публіка прийняла з ентузіязмом і зацікавленням. Це була перша з черги доповідь, організована Мистецько-культурним комітетом згаданого центру, очолюваним др-ом Мартою Лопатинською.

Фото: У першому ряді посередині – Орися Пащак-Трач, біля неї зліва – сестра Анна Денисик і Христина Демидович. У другому ряді зліва – Орест Куцина (голова проєкту будови центру), Віктор Ґатала (голова ради директорів центру), і Олег Денисик. *Фото: Рома Гадзевич*

Завершується фільмування кінотвору „Владика Андрей"

На початку червня цього року має завершитися знімальний період створення повнометражного художнього фільму про Слугу Божого Андрея Шептицького „Владика Андрей". Режисер Олесь Янчук та кіностудія імені Довженка повідомляють, що залишилось зфільмувати ще одну третину фільму, зокрема епізоди, дії яких відбуваються на тлі літньої природи, та дві сцени у Ватикані.

Розпочався первинний монтаж вже зфільмованих епізодів фільму під час двомісячної експедиції знімальної групи до Галичини у січні-березні цього року. Якщо справа добре піде, як плянується, з відповідними фінансовими державними дотаціями, призначеними у минулому році, то праця над фільмом буде завершена вже наприкінці цієї осені.

У підтримку цього проєкту українська діяспора досі вклала понад 150 тис. долярів. Подаємо повний список пожертв, сума яких перевищує тисячу долярів: Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч" в Ню-Йорку - 35,000 дол.; Фундація „Спадщина" – 25,000 дол.; Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет – 15,000 дол.; Федеральна Кредитова Спілка СУМА (Йонкерс) – 12,500 дол.; Союз українців-католиків „Провидіння" – 11,000 дол.; Українська Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч" – 6,000 дол.; Єпископ Василь Лостен, Кредитова Спілка „Будучність" (Торонто), Стефан і Володимира Сливоцькі – 5,000 дол.; Українська католицька церква свв. Петра і Павла в Джерзі-Ситі - 3,000 дол.; Аскольд і Роксоляна Лозинські – 2,500 дол.; Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України, Юрій Богатюк – 2,000 дол.; Українська Каса (Монреаль), Марія і Богдан Чабани, Володимир і Анна Раки, Волтер Балабан, Мирослав і Лариса Кий, Елизабет і Юліян Куляси, Борис Галаган, Іван Назаркевич – 1,000 дол.

Прізвища всіх жертводавців, що подали понад тисяча долярів, будуть подані в титрах фільму.

Залишилось зібрати в діяспорі ще 100 тис. долярів. Це уможливить зробити звукове супроводження фільму у сучасній системі „Долбі саунд", а також підготувати відповідну рекляму фільму, яка допоможе широкому висвітленню і розголосу фільму "Владика Андрей" в кінотеатрах України та участь фільму у різних міжнародних кінофестивалях.

Просимо Вашою особистою участю допомогти завершити це важливе діло. Чеки просимо виписувати на: UCCA Film Fund та висилати на: 225 East 11th Street, New York, NY 10003.

Дякуємо за Вашу щедру підтримку!

Аскольд Лозинський

У списку жертводавців УВУ, „Свобода", ч. 14 з дня 6 квітня 2007 р. з технічних причин сталося переміщення тексту в рамці. Друкуємо правильне розміщення матеріялу.

В св. п. своїх дорогих зложили:

проф.Ткач-Косик Олександра, в св. п. проф. Ігоря Соневицького	**100.00**
проф.Ткач-Косик Олександра, в св. п. проф. Володимира Стойка	**50.00**

З нагоди 30-ліття Фундації УВУ вийшла ювілейна книжка в 2006 р., в якій пропущено пожертву інж. Володимира Балабана в сумі 14,000.00 дол. Під цю пору інж. Володимир Балабан з дружиною св. п. Галиною мають на своєму Постійному Стипендійному Фонді при Фундації УВУ 25,100.00 дол. За недогляд дуже перепрошуємо інж. Володимира Балабана.

Канцелярія Фундації УВУ.

Управа Фундації УВУ щиро дякує шановним жертводавцям, які щедро відзиваються на наші заклики. УВУ при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ сповняв і буде сповняти обов'язки, які накладає на нього Батьківщина.

В пам'ять Великого Кобзаря

МІНЕАПОЛІС, Мін. – 18 березня парафіяни церкви св. Константина, де парохом є о. Михайло Стельмах, вшанували пам'ять великого сина України Тараса Шевченка. Завдяки заходам директора суботньої Школи українознавства Дмитра Татарина і його дружини Галини, батьків та учнів школи, гарну програму підготували учителі Леся Гуцал, Тарас Рафа, Юрій Іван, Володимира Крамарчук і Оля Наваляна.

Після Літургії святкова програма відбулася у шкільній авдиторії. Свято розпочала студентка університету Дарія Сильван, яка розповіла про життя, творчість і велич Тараса Шевченка.

Церковний хор під проводом Ю. Івана і при музичному супроводі учнів школи Олі Ворончак – скрипка, Тараса Татарина – клярнет і Галі Ворончак – віолончеля, виконав національний гимн „Ще не вмерла Україна" і „Реве та стогне Дніпр широкий".

Ведучою другої частини програми була учениця Марія Ворончак, яка розповіла про Т. Шевченка, переплітаючи розповідь читанням його поезій. Учні доповнювали програму співом та віршами, присвяченими поетові. Виконавцями цієї частини були діти від п'яти до 14 років – Леся Уніат, Назар Ворончак, Алекса Татарин, Тарас Павлюк, Юліянна Павлюк, Міка Педро, Тарас Гуцал, Софійка Гуцал, Галя Ворончак, Оля Ворончак, Тарас Татарин і Михайло Филипай. Останній виконав на фортепіяні „Думи мої" і „Садок вишневий". Під кінець програми несподіванкою став виступ учителя, студента університету Т. Рафи, який при акомпаніяменті гітари заспівав пісню і прочитав вірш в пошану Тараса Шевченка. Потім всі присутні заспівали „Заповіт" Т. Шевченка.

Д-р Михайло Козак

* * *

КЛІВЛЕНД, Огайо. – Традиційне Шевченківське свято відбулося під патронатом Українських Злучених Організацій (УЗО) Огайо, 11 березня в парафіяльній залі при церкві св. Трійці в Норт Роялтоні.

Вступним словом свято відкрив голова УЗО Василь Ліщинецький, молитву провів Єпископ Паїсій Дмоховський, який тепер є керуючим Вікаріятом УПЦ КП на Сполучені Штати і Канаду. Ведучими програми були вчительки Школи українознавства Товариства „Рідна школа" Надія Скабик і Оксана Олійовська. Святковий концерт започаткував ансамбль Школи бандури ім. Григорія Китастого при православному соборі св. Володимира в Пармі „Заповітом" Т. Шевченка і „Шевченківською сюїтою" (дириґент Олег Махлай). Слово про Т. Шевченка виголосили випускники Школи українознавства ім. Т. Шевченка Ірина Боднар і Юрій Стельмах. Учні посилалися на вислови Василя Стефаника, Павла Тичини, Остапа Вишні, Євгена Маланюка, Максима Рильського і Олеся Гончара про Великого Кобзаря.

Після доповіді вихованці садочку і учні підготовлювальної групи Школи українознавства виконали пісні „Українець" і „Ой, є в лісі калина", а учениця Наталка Самійленко заспівала пісню „Така її доля". Учнівський хор виконав пісні „Над Дніпровою сагою", „Кобзареві" і „Слово про Кобзаря". Учні цієї школи продеклямували ряд віршів. Далі був виступ Пласту у складі юначок 28-го куреня ім. княгині Ольги, які виконали вірш на слова Т. Шевченка „Хустина". Потім виступав дитячий хор при парафії Покрова Пресвятої Богородиці, який виконав три пісні (дириґент хору Оля Чепак). Окремі учасники хору деклямували вірші.

У другій частині концерту виступали учні Школи українознавства, які виконали монтаж „Поклін Тобі, Тарасе" (музичний керівник Оля Кость). Учнівський хор виконав пісні, вірші деклямували учні. Уривками з поеми Т. Шевченка „Катерина" випускниця школи Христина Скабик до сліз зворушила присутніх у залі. Опісля виступило юнацтво Спілки Української Молоді в складі шести дівчат, які виконали три пісні (музичний керівник Ліля Кобрин). Учні Школи українського танцю „Каштан" під керівництвом Маркіяна Комічака виконали танець „Раков'янка". Учні Школи св. Йосафата показали сценку „Пророцтво" про дитячі роки Т. Шевченка, а також уривок „Три душі" з містерії Т. Шевченка „Великий льох".

У заключній частині концерту виступив Український камерний хор під музичним керівництвом Гордія Пасіки, який заспівав три пісні. Закінчилося Шевченківське свято загальним співом Державного гимну України.

Петро Твардовський

Юні учасники свята в Мінеаполісі.

СИРАКЮЗ, Н. Й. – Під час свого турне „Душа України", перед концертом в Сиракюз 31 березня члени Ансамблю бандуристів прийшли до нового пам'ятника Тарасові Шевченкові. *Фото: Анатолій Мурга*

Відчуження уряду...

(Закінчення зі стор. 5)

внизу списку, проте для них це було досить високо, щоб повернути собі інвестовані кошти. Наприклад, Олександер Абдулін займав 74-те місце в Бльоці Юлії Тимошенко, Василь Хмельницький – 60-те, а Олександер Фельдман – 43-тє.

Тим часом Партія Регіонів не соромилася великої кількости бізнесменів, які робили великий вклад в партію і займали досить передові місця в партії. До речі, керівник компанії „Мотор Січ" В'ячеслав Богуслав отримав саме п'яте місце у виборчому списку Партії Регіонів – для того, щоб виборці могли бачити ім'я відомого бізнесмена у своїх виборчих бюлетенях.

Парляментська політична різноманітність різко зменшилася після виборів у березні 2006 року і представляла п'ять парляментських фракцій, на противагу 10 фракціям, які з'явилися як результат виборів у 2002 році.

Уже за рік недоліки системи голосування за закритими партійними списками стали очевидними. Нещодавно декілька бізнесменів продемонстрували свою байдужість до принципів та ідеалів тих опозиційних блоків, від яких вони кандидували, залишивши їх заради коаліційного уряду, який веде кампанію збору конституційної більшости, яка має включати 300 голосів.

Серед тих, хто перейшов до коаліції, знаходимо Анатолія Кінаха, який займав п'яте місце у виборчому списку „Нашої України", та Олександра Єдіна, 68-го політика у списку Бльоку Ю. Тимошенко. Обидва політика належали до фракції, яку підтримував Л. Кучма на попередньому парляментському скликанні. Президент Віктор Ющенко був особливо занепокоєний відступництвом А.Кінаха, називаючи цей вчинок моральною ганьбою. І взагалі усі фракції покинули своїх виборців.

І те, що Соціялістична партія України будувала свою передвиборну кампанію, базуючись на евроінтеграції, і навіть використовувала гасло „Збудуємо Европу в Україні", її рішення зформувати коаліцію з Партією Регіонів та комуністами також, за великим рахунком, є зрадою цієї позиції. Соціологічні опитування показують, що у разі позачергових виборів соціялісти не потраплять у парлямент саме через їхні подвійні стандарти.

Інша проблема – в тому, що запропоновані законопроєкти більше не обговорюється в теперішньому парляменті, – зазначає Володимир Яворський, голова Української Гельсінської групи.

Уряд теперішньої коаліції автоматично приймає законопроєкти, не зобов'язуючись брати до уваги протилежні точки зору. „Якщо раніше кожен депутат захищав свою позицію, сьогодні голосування відбувається без жодних конфліктів, практично одноголосно, як в комуністичні часи, – каже В. Яворський. – Важливі для суспільства питання не обговорюються в парляменті".

Як через брак відповідальности перед виборцями у відповідних округах, так і через міцно усталену парляментську більшість народні депутати щодня все далі і далі відходять від звичайного українця, кажуть політичні спостерігачі. В системі закритих списків вони не відповідальні перед громадянами, а ті, в свою чергу, не можуть контролювати індивідуальну поведінку депутатів переобранням або відкиданням їхньої кандидатури.

„Дана виборча система є прямою дорогою до корупції, це дорога відчуження уряду від нас, дорога створення закритої касти тих, хто приймає рішення", – каже С. Конончук.

Під головуванням Ю. Костенка Українська Народна партія провадить компанію для заснування пропорційної відкритої виборчої системи, базованої на одномандатних округах. Проте відданий альпініст стоїть перед лицем стрімкої і на вигляд нездоланної дороги, але жодний бльок чи партія у Верховній Раді не зацікавлені в тому, щоб допомогти цьому змаганню.

Для того, щоб змінити виборчий закон, потрібно, щоб депутати поставили національні інтереси вище за інтереси їхнього бльоку, партії чи своїх власних. Ніщо не вказує на те, що депутати дозріли до цього рівня, кажуть політичні спостерігачі. „Боротьба проти прийняття цієї виборчої системи буде дуже серйозною, тому що набагато легше заплатити за місце у списку, ніж боротися за місце в парляменті", – каже С. Конончук.

Переклад: Марія Шевчук

Засідання Управи Шкільної ради УККА

КЛІФТОН, Н. Дж. – 17 березня відбулося чергове засідання Управи Шкльної ради, яке проводив голова Управи д-р Євген Федоренко. Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять Ігора Гурина, який помер 26 лютого. Протягом багатьох років він працював вчителем в українській школі, був членом Шкільної ради, дорадником школи.

Д-р Є. Федоренко поінформував про зв'язки Шкільної ради з шкільництвом в Україні. В Чернівцях діяльність українських шкіл в Америці стала темою докторської дисертації. В Донецьку готують довідник вчителів української мови і літератури, у якому плянують подати прізвища найкращих вчителів.

Прийнято рішення перевидати підручники „Історія України" під ред. І. Крип'якевича та М. Дольницького, „Граматика української мови", ч. 2, під ред. Д. Кислиці та „Граматика" української мови" під ред. Н. Кулакової, Є. Федоренка. До початку навчального року необхідно видати підготовлений І. Мірчуком підручник „Українська культура".

На засіданні обговорено питання про проведення конференції та семінар вчителів, завершення навчальних програм з історії, географії, української культури, мови і літератури, вдосконалення правильників, в яких викладені функції директорів шкіл, вчителів та батьківських комітетів.

Д-р М. Кіцюк поінформувала про підготування до кінцевих іспитів в школах.

В. Кривоніс

ЧИТАЧІ ПРО КНИГИ

Щастя – у служінні Батьківщині

„Життя втратило свою красу, безнадійність і апатія огорнули рідне місто. На вулицях Станіславова спостерігалося щораз більше нових пришельців зі сходу: косоокі монгольські обличчя з широкими вилицями, присадкуваті опасисті московки з яскраво підмальованими губами, яснофарбованим волоссям, що вели себе самовпевнено, з нахабною крикливістю. Частіше зустрічалися п’яниці. Місто поволі почало затрачати свій первісний вигляд, свою духовну притаманність, ознаку приналежности до західньої культури “, – це рядки з книги Оксани Лепехи-Луцької „Спогади. Статті, рецензії, публіцистика“, яка вийшла друком у тернопільському видавництві „Лілея“ 2005 року. На жаль, особисто мені довелося познайомитися з книгою не так давно. Чому – на жаль? Та тому, що О. Луцьку заочно я знаю з 1999 року, але навіть не підозрював, що народилася вона ще 14 листопада 1914 року. Не знав, що вона була активним членом ОУН, політичним в’язнем польських, більшовицьких та німецьких в’язниць. Я був певен, що спілкуюся з людиною якщо і не дуже молодою, то, принаймні, середнього віку. Бо з листів до мене промовляла енергійна, весела жінка, патріотка рідного краю, яка з волі обставин перебуває далеко від рідної землі.

Але у нас попереду боротьба. І в ній знадобиться досвід життя і боротьби такої непересічної людини, як О. Луцька. Я народився і виріс у приполярній Інті, в середовищі українців, які за любов до Батьківщини відбували покарання в більшовицьких таборах. І в тій осоружній для них холодній Інті я почувався більше в Україні, ніж зараз у Смілі, що на Черкащині. Я знав про те, що мої батьки і люди, з якими вони спілкувалися, боролися за свободу своєї землі зі зброєю в руках. Але й після відбуття покарання більшість з них не припиняла ту боротьбу. Щоправда, уже без зброї. Я знав, що вони зробили для здобуття Україною Незалежности. А тепер знаю і те, що робили для утвердження України в світі, для захисту її честі побратими і посестри моїх батьків за океаном.

Як добре було б, якби книгу О. Луцької прочитала молодь, дізналася про пластовий вишкіл, що його пройшла авторка. А для сучасного Союзу українок зразком мав би стати український жіночий конгрес 1934 року в Станіславові, з такою любов’ю згаданий авторкою.

Книга містить надзвичайно багато цікавої, пізнавальної і корисної інформації. Це, по суті, енциклопедія еміґрантського життя. Її треба читати, щоб ще раз переконатися: ми не гірші за інших. Українці можуть бути мудрими, організованими, зібраними, самодостатніми, жертовними. Українці можуть бути силою!

Розповідь авторки про подорож рідною землею після довгої розлуки є справжньою поезією в прозі. Чи багато наших сучасників скажуть так, як О. Луцька: „Воєнна хуртовина Другої світової війни вигнала мене з рідного гнізда на чужину, де дальші роки свого життя присвятила громадській праці в українських організаціях Ню-Йорку. Та праця давала мені внутрішнє задоволення і почуття гордости бути членом далекої, але серцем близької Батьківщини – України“. Коли Україна стане близькою серцю переважній більшості не лише українців, але й української еліти, ми читатимемо книгу О. Луцької, як історичні спогади. А зараз мусимо її сприймати як плян дій, як досвід, котрий ще використовувати і використовувати.

Олександер Вівчарик,
Сміла, Черкащина

В Дніпропетровську...

(Закінчення зі стор. 1)

Дейл Моргауз з Кензас-Сити. Дуже досвідчений фахівець – він поставив понад 50 опер. Може, як соліст, співати баритональні партії, – вже співав на сцені десь 70 ролей. Д. Моргауз у своїй церкві грає на органі. Я навмисно вибрав такого фахівця, аби дніпропетровські співаки побачили американського режисера, який знається на тонкощах їхньої творчої праці. Д. Моргауз мав також зустріч із студентами Дніпропетровської консерваторії, прочитав лекцію, дав інтерв’ю, послухав їхні голоси. Це мало за мету запросити декого з молоді на музичний фестиваль в місті Ґрац (Австрія) або навіть на фестиваль у США. Я також долучаюся до цієї ідеї, бо дуже хочу усіляко допомагати молодим українським вокалістам. Є пляни привезти студентів музичного факультету університету з Кензас-сити на постановку опери „Богема“ у Дніпропетровську.

Відомо, що деякі дириґенти з Німеччини та Італії наймають в Україні співаків з гарними голосами, везуть їх до Европи, щоб заробити самим, а виконавцям дати по 30 евро за концерт. Ми зі своїм проєктом в Україні не заробляємо гроші, а навпаки – витрачаємо. Я останні три місяці взагалі працюю безкоштовно. Багатьом незрозуміло, чому американські меценати дають гроші на постановки опер в Україні, хоч самі, напевно, тих опер ніколи й не побачать. Я хочу висловити свою подяку СУА і його голові Ірині Куровицькій, фундації „Спадщина“ у Чикаго (голова – д-р Юліян Куляс), корпорації „Міст“ (голова – Наталія Брандафі). Допомогли єпископ-емерит Стемфордської епархії Василь Лостен, Стефан і Володимира Сливоцькі, Адріян Сливоцький, Сем і Люба Чавелси, Роман і Алла Трохимчуки, Марія Кіцюк. Усі ці прізвища надруковані у програмці вистави.

– Що Вам сподобалося (або ні) у Дніпропетровському оперному театрі?

– Перш за все, мені, як дириґентові, подобається наставлення оркестри, її професійність, ентузіязм співаків. На пробах вони усе робили з великою охотою. Хочу відзначити фаховість театральних художників, які точно і старанно вималювали те, що запланувала до постановки наша художниця Елізабет Фріман разом із сценічним дизайнером Джесікою Трент-Сікрест. Найбільше мені сподобався Володимир Ґудзь, виконавець ролі Джані Скікі. Приваблює і фахово співає Заслужена артистка України Олена Гетало у ролі Княгині. Це першокласна виконавиця! Загалом усі артисти працюють добре. Головний дириґент Володимир Гаркуша провів солідну роботу з підготування оркестрантів, допомагав мені з багатьох адміністративних питань.

Водночас я здивувався, що на усі ролі були поставлені по два артисти. Можливо, ця залишилася від совєтських часів? Театри у Сполучених Штатах не дозволяють собі мати два склади солістів на кожний спектакль. Тож, як результат, я мусив працювати у театрі вдвічі більше, ніж сподівався! Час на проби був обмежений, тому особисто мені було досить важко. Те ж саме можна сказати і про режисера – він мав лише 10 днів, аби підготувати дві опери з двома складами! Траплялися дивні ситуації: ми працювали з солістом і хором одного складу, а коли починаємо те ж саме робити з другим солістом – дублером на тій же ролі, то виявляється, що перший склад хору вже пішов додому! У Америці такої байдужости не буває. Були деякі організаційні складнощі з оркестрою, – до останньої репетиції я ще не мав повного її складу! Це все одно, що дириґувати однією рукою, коли друга прив’язана. Ще одна відміна дніпропетровського театру від наших оперних: робітники сцени тут звикли ставити декорації повільно, не поспішаючи. Саме через це ми мусили на генеральній репетиції спочатку ставити „Скікі“, а потім „Анжеліку“, хоч наш творчий задум – навпаки. У театрі є також проблема з голосами солістів. Буває, що за оркестрою погано чути вокаліста, то потужність деяких голосів мала б бути більшою. Від мікрофонів на сцені ми відмовилися... Але театр обмежений у бюджетному фінансуванні. У Америці усе вирішується по-іншому, бо існує велика конкуренція між артистами. Наш артист не може собі дозволити не з’явитися на пробу, бо буде негайно звільнений. Розповідаючи про наш досвід, ми допомагали дніпропетровському театру в організаційних питаннях.

У поточному репертуарі наших театрів ніколи не буває так багато вистав, як у вас. Тут мова не лише про три найбільші театральні центри Америки у Ню-Йорку, Чикаго і Сан-Франциско. У нас майже всі театри показують на сцені якусь виставу два-три тижні, і на цей термін анґажують артистів. А ваш театр має постійний штат артистів і тому може багато років мати одну виставу у репертуарі. Крім того, ваш театр має у репертуарі, крім опер, ще й балети, оперети. А у якісь дні навіть надає приміщення для гастролерів: і не лише для театрів, а навіть для естрадних співаків. Я розумію, усе це, щоб заробити грошей, бо бюджетного фінансування не вистачає на утримання державного театру. Саме тому, ми, американські українці, вирішили допомогти Дніпропетровську, зібравши у меценатів певні кошти для постановки опер українською мовою.

Сцена з опери „Джані Скікі“.

Чому б не організувати у театрах продаж компакт-дисків та касет із записами опер, інших музичних творів у виконанні відомих співаків, із розповіддю про історію театру, його режисерів, дириґентів, художників, артистів? І, бажано, українською мовою. Це – теж один із способів популяризації української культури, її інтеґрації у світову культуру.

– Прошу сказати про пляни на майбутнє.

– Ми з Н. Федораком переклали для постановки у Дніпропетровському оперному театрі також оперу Моцарта „Козі фан туті“, але ще не вирішено остаточно, коли ми з Д. Моргаузом і Е. Фріман зможемо розпочати роботу. Є певні проблеми у керівництва театру, а ми вже маємо і необхідні кошти, і велике бажання донести з чудовою музикою Моцарта українську мову в український театр, що міститься у дуже зрусифікованому Дніпропетровську.

* * *

Після вистави головний директор Харківського радіо „Слобожанщина“ Лариса Татаринова привітала театральну публіку і прем’єрою і оголосила про нагородження Адріяна Бриттана грамотою „Фонду Ковалевих“ за довголітню працю і допомогу розвиткові культури в Україні, в тому числі за переклад українською мовою і постановку в Дніпропетровську двох опер Пучіні.

Руслана Лижичко...

(Закінчення зі стор. 9)

спільноту, сприяння розвитку в Україні ринкових реформ, демократії та ефективного енерґоспоживання. Фундація „Україна – США“ виконує ролю секретаріяту Коаліції.

Якщо читачі бажають отримати більше інформації або стати членом Коаліції за безпеку та демократію в Україні, просимо звертатися до Марти Мацелюх за адресою:martam@usukraine.org чи телефоном (202) 223-2228. Про Коаліцію за безпеку та демократію в Україні Ви можете довідатись, відвідавши сторінку в Інтернеті: www.usukraine.org/csdu.shtml.

Віолетта Тютюнник,
Фундація „Україна – США“

Спомин про Надію Світличну

ІРВІНҐТОН, Н. Дж. – 25 березня в залі Української централі відбулася зустріч приятелів св. п. Надії Світличної. В залі були представники Пласту, Союзу Українок Америки, Українського Музичного Інституту (УМІ), священики з церкви св. Івана Хрестителя, зокрема Єпископ Михайло Кучм'як.

Програмою провадила голова УМІ професор Таїса Богданська під патронатом УМІ і 24-го Відділу СУА. Основу програми складав монтаж прозірок „Шлях Надії" авторства Іринея Юрчука. На екрані були численні світлини з дитинства, молодих літ Надії, спілкування з друзями, „шістдесятниками", борцями за права людини в Україні.

Слово про покійну виголосили Наталія Даниленко, представниця СФУЖО, Ольга Тритяк, сусідка покійної, яка багато часу присвятила Н. Світличній в останні тижні її життя.

У мистецькій частині виступила Уліта Ольшанівська – піяністка, і Кейті Сумров – сопрано. У. Ольшанівська заграла ноктюрн Шопена, К. Сумров виконала чотири пісні композиторів Шопена, Моцарта, Надененка і Бізе – українською, польською, італійською і французькою мовами.

На закінчення програми І. Юрчук висвітлив відеофільм з похорону Н. Світличної на Байковому цвинтарі в Києві. Т. Богданська всім подякувала і запросила на частування. Учасники зустрічі ще довго гомоніли і згадували Н. Світличну. Вона була ниткою, яка єднала закордонних українців з Україною, доказом відродження України.

Божена Ольшанівська

Учасники програми (зліва) Уліта Ольшанівська, проф. Таїса Богданська, Кейті Сумров.

Академія в пам'ять акції „Вісла"

НЮ-ЙОРК. – 18 лютого у приміщенні СУМА відбулась академія з приводу 60-річчя Акції „Вісла". Академію організував 1-ий відділ Організації Оборони Лемківщини (ООЛ). У цей день в церкві св. Юра була відслужена Служба Божа в пам'ять невинних жертв Акції „Вісла". У академії взяли участь – член Світової федерації лемківських об'єднань, головний редактор журналу „Лемківщина" Марійка Дупляк, голова Крайової управи ООЛ в Америці Зенон Галькович, голова 7-го відділу ООЛ Василь Гарчай, голова Українських політв'язнів Богдан Качур, представники ряду громадських організацій.

Академію відкрив голова 1-го Відділу ООЛ в Ню-Йорку Іван Завада. Проводив нею багатолітній член ООЛ Зенон Войтович. З доповіддю про причини і наслідки Акції „Вісла" виступив Дмитро Трояновський, який зазначив, що багаторазові звернення учасників тих подій, голів суспільно-культурних товариств до президентів Польщі і України, до голови Верховної Ради, з проханням дати політичну і правову оцінку тим подіям з відповідним відшкодужуванням моральних і матеріяльних кривд, на превеликий жаль, не дали висліду.

Іван Завада

ПОДЯКА

для д-ра АНАТОЛІЯ РОМАНЮКА
за дарунок його дуже цінної і цікавої книжки.

Складаю 50 дол. на пресовий фонд „Свободи" в його імені.

Д-р ІВАННА ЦЕЛЕВИЧ

Замість Великодньої картки

Дорога „Свободо"! Замість стандартної Великодньої картки, один з моїх друзів з Національної Спілки письменників України, відомий письменник Микола Сом, що з самого початку Незалежности пішов, як він каже, „носити воду школярам" – вчителювати в Бориспільську школу, прислав мені вірш. Зміст вірша стосується всіх українців, на Батьківщині й за океанами. Я сподіваюсь, що Ви знайдете місця на його лист і мою відповідь.

Ганна Черінь, Фльорида

Слово до Ганни Черінь

„Ще не вмерла Україна", – піють люди гнані,
А московський піп із Лаври нам рече: „Амінь".
І кому про що писати? Напишу я пані Ганні,
Що у штаті у Фльориді має свій курінь.
Отже: славній українці і письменниці Черінь.

А які у нас новини? Ви вже чули: нас багато,
Нас премного до чужого... Всюди тарарам...
Я придумав нову лайку: „А пішли б ви всі у НАТО!"
Але сам іду до школи. Себто – воду школярам

Я несу, щоб не розхлюпать... А живу я біля річки,
Де вода тече крізь мене... Кожна хвилька – новизна.
Я поет собі відомий ще й філософ невеличкий.
Тільки аква землю знає – так ніхто її не зна.

Чую (радіо говорить): вас обсіли урагани,
На Фльориду з океану люті дмуть вітри.
– Гей, – кричу я Посейдону, – не чіпай хатини Ганни,
Обмини людину добру. Тихо будь! Замри!

Що ж іще Вам написати? Галасують патрійоти.
Вже героями назвали всяку мурашву...
Ще не вмерла Україна. Ще роботи і роботи,
Ще на зло всім воріженькам я живу... Живу!

Микола Сом,
Київ

Великоднє сяйво

На Великдень сонце грає,
Всім щось гарне обіцяє.
Всі для всіх бажають ласки:
Ковбаси, смачної паски...
Великодній віщий дзвін
Хай пошле нарешті змін:
Чи на гірше, чи на краще?..
Побажаю тільки я ще
Змін на всезагальну згоду
Для життя свого народу,
Бо без цього ані паска,
Не смакує ні ковбаска...
Хай же сонце Великоднє
Принесе тепло Господнє
Всім: хто вірить, чи не вірить,
Всім, хто плаче й хто сатирить,
Хто відважно пише вірші
Про шляхи до щастя щирші,
Не зважаючи на втому –
Наш поклін Миколі Сому:
Він поет і вчитель в школі,
Будівник нової долі!
Всім від серця я бажаю:
Не втікайте з свого краю –
Бо повірте: рідний край –
Це ж і є наземний рай!

Ганна Черінь
Квітень 2007 р.

27 квітня: виставка у Філядельфії

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. – „Українська громада Філядельфії" влаштовує „Весняну мистецьку виставку-2007". Виставка відбудеться у верхній залі 27 квітня від 6-ої до 9-ої год. вечора, і 29 квітня від 2-ої до 6-ої год. по полудні. Зустріч з мистцями українського походження розпочнеться у п'ятницю, о 7-ій год. вечора. 29 квітня „Українська громада Філадельфії" також братиме участь у „Fairmount Arts Crawl" – показі творів мистецтва в околиці Музею мистецтва, у ресторанах, кав'ярнях, барах та в інших закладах. Цього року на нашій мистецькій виставці покажуть свої твори Тамара Фаріон, Юрій Літинський, Ніна Білинська і Юрій Горечий. Т. Фаріон мала нагоду у Сингапурі вивчати дизайн коштовних виробів і спостерігати за працею найкращих знавців. Там вона також стала сертифікованим інструктором і разом із Маітою Шайнфілд заснувала фірму коштовних виробів. Їхні вироби виставляються в багатох ґалеріях Америки. Ю. Літинський працює як мистець-графік у Філядельфії. Більшість його робіт виконано вугіллям і олівцями. Н. Білинська закінчує навчання в „Temple University" і експериментує з рукоділлям, акриловим живописом, цифровою фотографією, технологічним маніпулюванням та ін. Ю. Горечий народився в Україні, в 1959 році. Вже в підлітковому віці він став членом клюбу фотографів. У США був переможцем ряду конкурсів.

„Українську громаду Філадельфії" заснували в 1917 році американці українського походження, щоб зберегти українську культуру. Додаткова інформація в Інтернеті: www.ukiebar.com або www.fairmountartscrawl.org

Ігор Білинський

Оксана Кровицька співає пісні львівських композиторів

Українські солісти (зліва) Оксана Кровицька і Олег Чмир-Опалинський на концерті у Моріставні, Н. Дж., у вересні 2004 року. *Фото: Л. Хм.*

У львівському храмі св. Лазаря записано новий компакт-диск відомої оперової солістки Оксани Кровицької „Пісні заходу України". Вона виконує пісні, які створили композитори Станіслав Людкевич, Василь Барвінський та Мирослав Скорик. О. Кровицька співає у супроводі камерної оркестри Львівської музичної академії під диригуванням М. Скорика. Аранжували пісні для струнних інструментів Й. Якуб'як та М. Скорик. Соло на флейті – А. Карп'як. У супровідній брошурі вміщено світлини Олега Бурдяка, Ірини Баранської, Василя Пилип'юка.

О. Кровицька (сопрано) здобула світове визнання завдяки виступам на сценах провідних театрів – в Монте Карло, Москві, Сан-Франціско, в Пуерто-Ріко, Чилі, Мехіко, на Фльориді. Впродовж десяти сезонів вона співала в оперному театрі Ню-Йорку. Солістка виступала з симфонічними оркестрами Еспанії, Голяндії, Німеччини, США. Вона співала на великому концерті з нагоди 750-річчя Львова. На численних концертах у США вона знайомить слухачів з українською музичною культурою.

На диску записані пісні С. Людкевича – „Тайна", „Одна пісня голосненька", „Ой, вербо, вербо", „Про ніженьки", В. Барвінського – „Пісня пісень", „Чи ти мене вірно любиш", „Ой, сумна, сумна темна нічка", М. Скорика – „Якби мені черевики", „Зацвіла в долині", три весільні пісні.

Новий компакт-диск О. Кровицької можна придбати за 12.95 дол. (з пересиланням), звернувшись на адресу: HAM Recording, P.O. Box 237138, New York, NY 10023-7138. Можна замовити диск через Інтернет: oksanakrovytska.com. За цими адресами можна за 17.95 дол. придбати також попередній диск Оксани Кровицької (2006 рік) з записами оперових арій у її виконанні (опери Пучіні,Чайковського, Лисенка, Верді, Дворжака та ін.).

Л. Хм.

Новий компакт-диск О.Кровицької

Тарас Кузьо...

(Закінчення зі стор. 5)

– А кого ще з українських політиків лобіюють у Вашинґтоні?

– Ви знаєте, що, згідно з законом, у США подібні фірми мусять бути зареєстрованими. Якщо котрась з них цього не зробить, то буде вважатися аґентурою чужої країни і потрапить до тюрми. Тепер зареєстровані представники трьох українських політиків – Віктора Ющенка, Юлії Тимошенко і провідника Республіканської партії України Юрія Бойка. Щоправда, представники Бойка під час реєстрування спершу вказали банківський рахунок „Рос-Укр-Енерго". Мабуть, помилилися... Манафорт, до речі, як лобіст Януковича в США, досі не зареєстрований. Може виникнути скандал... *(http://www.proUA.com).*

Переклад з російської – „Свободи"
Аґентство „Українські новини"

Пластуни посадили бузковий сад

ЛЬВІВ. — 31 березня у парку „Знесіння" львівські пластуни посадили бузковий сад з 95 кущів. Ця цифра є символічною, адже саме 95 років виповнюється Пластові у 2007 році.

Власне цій події і був призначений захід. Бузковий сад є подарунком паркові та львів'янам від пластунів, акція була організована коштом та зусиллями Львівського осередку Пласту. Окрім того, бузковий сад також укріплюватиме гору та врятує її від зсувів.

Понад 100 хлопців та дівчат, наймолодшим з яких було 9 років, на схилі гори Баба посадили кущі бузку та прибрали навколишню територію. Вони назбирали цілу вантажівку сміття – таким чином, гору та прилеглу територію було доведено до бажаного вигляду.

„Ми дуже вдячні пластунам за допомогу – приємно бачити у цій вихованій та організованій молоді наше майбутнє", – сказав Ярослав Заяць, архітектор парку „Знесіння". Окрім того, Я. Заяць зазначив, що для догляду за цілим парком не вистачає людей – часто трапляються випадки вандалізму.

На одному зі схилів вже є 95 кущів, а найближчим часом планується для створення загальної композиції додати й інші насадження.

Цей захід є одним з перших до 95-ліття Пласту.

Ярема Дух

26 квітня: Чорнобильський базар

НЮ-ЙОРК. – 26 квітня з 11-ої год. ранку до 3-ої год. по полудні Постійне представництво України при ООН проводитиме у штаб-квартирі ООН благодійний Чорнобильський базар, присвячений 21-им роковинам Чорнобильської трагедії – найбільшої за маштабами та найстрашнішої за наслідками техногенної катастрофи XX століття.

Мета цього заходу – не лише зібрати нові кошти для допомоги медичним закладам в Україні, де лікують дітей з Чорнобильської зони, а й ще раз привернути увагу міжнародного співтовариства до проблем Чорнобиля.

Участь української громади у цьому важливому заході вже стала доброю традицією. Ми дуже вдячні всім нашим друзям за плідну співпрацю в минулому і сподіваємося на її продовження у цьому році. Кожен з вас може зробити свій посильний внесок у цю благодійну акцію. Це можуть бути як різні сувеніри, книжки, продукти харчування, напої та товари широкого вжитку, які будуть виставлені на продаж під час базару, так і чек на будь-яку суму.

Всіх, хто матиме бажання взяти участь у Чорнобильському базарі, просимо надсилати свої пожертви на адресу Місії України при ООН (220 East 51st Street, New York, NY 10022).

Якщо ви надсилатимете чек, вкажіть, будь-ласка, що він призначений для Постійного представництва України при ООН на потреби Чорнобильського базару. Дуже просимо також залишити коротку інформацію про себе, щоб ми могли найбільш повно представити всім гостям і учасникам цієї події в ООН список благодійників. Про свій намір особисто відвідати нашу спільну акцію просимо повідомити Постійне представництво за тел.: (212) 759-70-03, дод. 100 або 118 до 20 квітня, з тим, щоб ми змогли вчасно замовити перепустки в приміщення ООН, які ви отримаєте 26 квітня, починаючи з 11-ої год. ранку, на вході для гостей штаб-квартири ООН (Visitor's Entrance, 1st Avenue Between 45th and 46th Streets).

Постійне представництво України при ООН

ФІЛАТЕЛІЯ

Найкращі марки 2006 року

Закінчено конкурс „Краща поштова марка України 2006 року".

Перше місце за опитом громади посів поштовий бльок „Шацький національний природний парк", (художник Генадій Кузнецов), друге місце – марковий аркуш з 12 марок серії „Традиційні головні убори" (оформлення Василя Василенка) та сувенірний марковий аркуш „П'ятий і шостий випуски стандартних марок" (оформлення Олександра Калмикова і Світлани Бондар), третє місце – бльок „Козацька Україна" (оформлення Володимира Тарана, Олексія Харука, Сергія Харука).

Продовжено стандартний випуск

6 квітня в Україні введено в обіг ще три стандартні поштові марки сьомого випуску (*про попередні марки див. „Свободу", чч. 7, 12*). Художниця Катерина Штанко зобразила на марках глечик – номінал 1 грн; свічник – літерний номінал „N"; керамічну скульптуру „Бичок" – літерний номінал „Ж". Текст: „Україна Ukraina".

14 квітня було продовжено випуск стандартних марок. Введено в обіг мініятюри „Горщики-двійнята" – 1 коп., „Коник" – 3 коп., „Дзбанок" – 10 коп., „Каламар" – літерний номінал „Є".

12 квітня вийшли також дві марки серії „Україна – космічна держава" (оформлення Василя Василенка), на яких зображений космонавт Леонід Каденюк і злет ракети за міжнародною програмою „Морський старт" (обидві – 70 коп.).

При нагоді подаємо конверт з марками серії „Европа", випущений з нагоди 100-річчя скавтського руху, що його 1907 року започаткував британець лорд Бейден-Павел оф Гілвел (1857-1941). 28 квітня ці марки буде введено в обіг. Випуск буде здійснено у вигляді зчіпки з двох марок (номінали – 2 грн. 50 коп., 3 грн. 35 коп.). Також до цієї події буде випущено філателістичний буклет „Европа-2007. 100 років скавтському рухові" з двох таких же марок.

Адреса видавництва „Марка України": Хрещатик 22, Київ, 01001 Ukraine. Тел.: (380-44) 279-5930, факс: (380-44) 279-2182, електронна пошта: stamp@stamp.kiev.ua, сторінка в інтернеті: www.stamp.kiev.ua.

Новаторське дослідження Л. Плюща

Видавництво Канадського інституту українських студій (КІУС) разом з видавництвом „Факт" (Київ) випустило книгу Леоніда Плюща „Його таємниця або прекрасна ложа Хвильового" – новаторське дослідження літературної спадщини харизматичного провідника українського культурного ренесансу 1920-их років Миколи Хвильового.

Витончений прозаїк, поет та есеїст, М. Хвильовий був водночас провідним організатором культурного життя в Україні та творцем українських літературних організацій. Він був одним з засновників літературної групи „Гарт" у 1923 році, але розчарувався у можливостях цієї групи й, невдоволений її конформізмом супроти офіційної партійної лінії, створив групу „Урбіно", а згодом елітарну „академію літератури" – ВАПЛІТЕ. М. Хвильовий був ініціятором „літературної дискусії" 1920-их років – знаменної події в історії української культури та інтелектуальної думки, значення якої виходило далеко за межі суто літературних питань. Він був реальним провідником українського культурного руху свого часу. Його самогубство в 1933 році було відчайдушним актом протесту проти сталінського терору в Україні та Голодомору 1932-33 років.

З огляду на харизматичний вплив М. Хвильового на сучасників, а також і складність його прозово-ліричних текстів, для багатьох дослідників спадщини письменника постать Хвильового-політика і Хвильового-культурного діяча тривалий час затьмарювала творчість Хвильового-письменника. Новаторське прочитання Л. Плющем прози, поезії і есеїв М. Хвильового показує його не в політизованому світлі, як симпатика комуністичної ідеології (хоч і з сильним українським національним характером), а в світлі мистецькому – як майстра-прозаїка і містика, який розробив витончений код трансцендентних символів та ідей, пов'язаних з містичним ученням антропософії. Обговорюючи твори М. Хвильового, Л. Плющ переосмислює також багато усталених уявлень про українську культуру 1920-их років і розкриває містичні елементи у творах інших українських і російських „революційних" письменників.

Математик за освітою, Л. Плющ добре відомий як колишній дисидент і палкий критик порушень прав людини в СССР, який був заарештований КҐБ у 1972 році і насильно запроторений до психіятричної лікарні. Тиск з боку французьких математиків привів до його звільнення й вигнання з СССР у 1976 році. Відтоді Л. Плющ мешкає у Франції. Його автобіографія „У карнавалі історії" була видана у 1977 році й перекладена англійською, французькою, італійською й німецькою мовами. Як літературознавець Л. Плющ дебютував працею „Екзод Тараса Шевченка", виданою Видавництвом КІУСу в 1986 році. Він також автор численних есеїв і статей з питань літературознавства й літературної критики.

„Його таємницю" можна придбати у твердій обкладинці за 59.95 кан. дол. (плюс податок і доставa; за межами Канади ціна в ам. дол.). Замовлення можна зробити на інтернеті через захищену електронну систему замовлень Видавництва КІУСу: http://www.utoronto.ca/cius, електронну пошту cius@ualberta.ca, тел.: (780) 492-2973, факс (780) 492-4967 або письмово за адресою: CIUS Press, 450 Athabasca Hall, University of Alberta, Edmonton, AB T6G 2E8, Canada.

Марко Стех,
Канада

Ділимось сумною вісткою, що в суботу, 14 квітня 2007 р., проживши 86 років, в присутності дітей і внука відійшла у вічність дорога
МАМА і БАБЦЯ

св. п.

АННА СТЕЛЬМАХ

нар. 27 лютого 1921 р. в с. Вишнівчик, Тернопільської обл. в Україні, донька покійних Марії і Андрея Захарків, сестра покійних Михайла, Остапа та Миколи Захарків, вдова покійного Остапа.

Покійна Анна була довголітньою активною членкою 59 Відділу Союзу Українок Америки у Балтиморі, Мд., та останніми роками 49 Відділу Союзу Українок у Бафало, Н.Й. Була патріоткою і до останнього дня життя турбувалася долею рідної України.

ПАНАХИДА відбулася у вівторок,17 квітня в похоронному заведенні Lilly & Zeiler, Baltimore, MD.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у сослуженні о. Василя Сивінського відбулися в середу, 18 квітня в Українській католицькій церкві св. Архангела Михаїла в Балтиморі, Мд., а була похована на церковному цвинтарі спочивати біля своїх батьків, мужа, брата і братової.

У глибокому смутку залишились:
донька – УЛЯНА СТЕК з мужем ЯРОСЛАВОМ КОВАЛЕМ
син – РОМАН з дружиною БОГДАННОЮ і сином АНДРІЙКОМ
кузини з родинами
– монах ВАСИЛЬ СТЕЦЬ (Україна)
– ІВАН ЗАХАРКІВ (Німеччина)
– ЛЕСЯ ПАДКОВСЬКА (США)
– ІВАН СТЕЛЬМАХ (Англія)
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Замість квітів родина просить складати пожертви на Союз Українок Америки, на Український Музей в Ню-Йорку або на Духовний Марійський центр Зарваниці.

КВІТНЕВИЙ РАНОК

Квітневий ранок, затихло враз
А вітер мов би на приказ
Розвіяних дерев що гнув
Мов повівати він забув.

Бо сталось нещастя нам
Заснула мати покійним сном
Та хоч сумно нам було
В наших серцях полегшало.

Бо її страждання завершилось
Серцевою недугою мучилась
Тепер вже вдячна Всевишньому
Що уділив Їй волю свою.

Звільнив з Її життєвих страждань
Крізь молитви і прохань
Прийняв Її душу в хороми свої
Звільнив із мук та хвороб її.

ЯКО

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

В пам'ять Анни Стельмах

Христос Воскрес!

Найдорожчі наші Уляно, Романе, Славку, Богданно, Андрійку і вся сумуюча родино і громадо!

У цю мить духовно з'єднуємось з Вами, сумуючи над домовиною Вашої Мами, а нашої найдорожчої Теточки. Поряд із відчуттям невимовної втрати леліємо у серці надію, що відійшовши у вічність у світлий тиждень перед Нею уже відкрились ворота Неба, і Вона перебуває у нерозривній злуці із своїм Творцем.

Життєва мандрівка Вашої Мами є подиву гідна, сповнена багатьох труднощів і терпінь, попри які вона зберігала виваженість, глибоку мудрість та серце повне любові і милосердя.

Народившись у родинному домі Захарків у Вишнівчику, недалеко чудотворної Зарваниці, покійна Анна завжди була під особливим покровом Богородиці, який не залишав її у довгих мандрівках-скитаннях по світах, коли довелось залишати рідну землю і шукати притулку у чужих краях. Доленосний вибір між поневірянням у холоді Сибіру та „умовною волею" на Заході був важким, але й далекоглядним.

Розсудливість та мудрість батька Андрія з дружиною, який назавжди залишився символом моральної стійкості та вірності, повела родину на Захід, де серед злиднів концентраційних таборів Німеччини, непевності заокеанської Америки у важких трудах, не покладаючи рук, плекався дух України, нашої Церкви, найсвятіших родинних цінностей. Напевно, найбільше чим позначене життя Анни Стельмах це – її безмежна жертовність. Що робила її ліва рука, не знала права. Її родина є одним із найбільших меценатів і промотором розвитку всього українського, як на Заході, так і в себе на Батьківщині. Немає потреби перераховувати усе до чого доклались її вмілі руки, радше взяти її собі за приклад, аби не загубитись у цьому світі, не стертись з аморфною масою, потрібно так як вона свято берегти честь своєї родини і Батьківщини. Дух жертовності і відчуття приналежності до великого народу вона передала своїм улюбленим дітям, Уляні і Роману, які наслідують її у всьому.

Молитва за щасливу вічність Анни Стельмах лине у родині Мирослави Стець – Гриценко і інших, у монастирі отців Редемптористів Чину Найсвятішого Ізбавителя її двоюрідним столітнім братом-монахом Василем Стецем, у церквах Вишнівчика, Тернополя, духовному Марійському центрі Зарваниця, у серцях усіх безіменних сиріт, вдів, багатодітних, потребуючих Тернопільського благодійного фонду „Карітас" Тернопільсько-Зборівської Єпархії, яким так щедро Вона допомагала.

Вічна Їй пам'ять!

Мирослава Гриценко

Ділимося сумною вісткою, що 28 березня 2007 р. в „Martin Memorial Hospital", Stuart, FL, проживши 84 роки, відійшов у вічність

св. п.

ВОЛОДИМИР ГОЛУБ

нар. в місцевості Плотіка Бережана в Україні.

Покійний проживав у Милвил Н.Дж. впродовж 43 років. У 1992 р. після смерти своєї дружини одружився вдруге та виїхав на Флориду. До відходу на пенсію працював для фірми Wheaton Glass у перевірці якости. Був довголітнім активним членом Української католицької церкви св. Миколая у Милвил, Н.Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 2 квітня 2007 р. в Українській католицькій церкві св. Миколая у Милвил, Н.Дж., а відтак на церковному цвинтарі.

У глибокому смутку залишились:
дружина – МАРУСЯ (ГОЛОВАТА)
донька – СУЗАНА ВОРТ з нареченим ВУДИ
пасерби – РОМАН ЩУПЛЯК з дружиною СУЗАНОЮ
– ВОЛОДИМИР (ВОЛТЕР) ЩУПЛЯК з дружиною МОРІН
внуки – МІШЕЛ, МОРІН, ПЕТРО, ЛІСА, ДЖАН
кузини – ГАНЯ ВІЛДЕН, МЕРИ ШЕЛБИ із Милвил.

Раніше померла Його перша дружина Павлина Щупляк та донька Анна.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу,
10-го березня 2007 р. відійшла у вічність
на 91- му році життя наша дорога
БРАТОВА і ТЕТА

СВ. П.

СОФІЯ ГОЛІЧЕК

з ЯХНІВ

нар. в Дрогобичі, 21-го листопада 1915р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 13-го березня 2007 р. в Українській греко-католицькій церкві св. Миколая в Торонто, Канада. Покійна похована на Park Lawn Cemetery в Торонто, Канада.

У смутку залишені:

братова – ВІРА ЯХНО з родиною
племінники – МИРОСЛАВА КРАВЦІВ з ЯХНІВ з родиною
– ОЛЕГ ЯХНО з родиною
– ДАРІЯ ПОНЧІК з МИХАЙЛОВИХ з родиною
– ГАННА ЯХНО з родиною
і дальша родина.

Вічна Її память!

Повідомляю Родину та Приятелів, що 9-го квітня 2007 р.
на 84-му році життя, після довгої і тяжкої недуги, відійшла у вічність
моя найдорожча ДРУЖИНА

СВ. П.

ІРЕНА МИХАЛЮК

з дому ЗАМОРОКА

донька Григорія Замороки,
директора гімназії Сестер Василіянок
в Івано-Франківську.

Залишила в смутку:

мужа – ОЛЕКСАНДРА
доньку – ІВУ ДЕЗІДЕРІЮ
сина – МАРКА ТЕРЛЕЦЬКОГО
внуків – ЛІСУ і ЕРІКА

Вічна Її пам'ять!

В пам'ять Покійної муж і родина просять складати пожертви на Український Освітньо-Культурний Центр у Філядельфії.

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА
ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО
ВІДРОДЖЕНЯ УКРАЇНИ
(ОДВУ)

з глибоким жалем повідомляє членство ОДВУ і всю українську громаду, що 11-го квітня 2007 р. відійшов у вічність на 94-му році свого трудолюбивого життя

СВ. П.

ПЕТРО ДЗЮБА

нар. 28-го лютого 1913 р. в с. Бортків.

Член ОУН з ранньої молодости, довголітній член Центральної Управи ОДВУ, голова 20-го Відділу ОДВУ у Рочестері, Ню-Йорк, довголітній голова Округи Українського Народного Союзу у Рочестері, Н.Й. та голова 367 Відділу УНС, Товариства „Запорозька Січ" й громадсько-політичний діяч.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 13-го квітня 2007 р. в Harris Funeral Home, 570 Kings Highway South, Rochester, NY. Похорон відбувся в суботу, 14-го квітня 2007 р. в Українській католицькій церкві св. Йосафата о 10-ій год. ранку, а опісля на цвинтар св. Гробу на вічний спочинок.

Опечаленій родині складаємо найглибші співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

Просимо складати пожертви в пам'ять покійного Петра Дзюби
на ОДВУ: 1230 Beaver Run Dr. Lehighton , PA 18235
або
на Фундацію Ольжича:
1229 Spring Ave. Wynatskill, NY 12198.

Ділимося сумною вісткою, що 23 лютого 2007 р.
відійшла у вічність на 97-му році життя
наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

СВ. П.

АНЯ ЛІТИНСЬКА

нар. 24 липня 1910 р. у с. Сторонибаби в
Золочівськім повіті в Україні.

ПАНАХИДА та ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 2 березня 2007 р. в Українській католицькій катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії, а відтак на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі у Пенсильванії.

Залишені в глибокому смутку та вдячні за її довге та гідне життя:

донька і зять – ОЛЕНКА і ЧАРЛС САНТОРЕ
внуки і правнук – ХРИСТИНА і ГИШАМ
– ЧАРЛІ і ОЛІВІЯ й син ЛУВІ
– НИКОЛА і ВАЛЕРІ
ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна Їй пам'ять!

Замість квітів можна складати пожертви на Український Музей в Ню-Йорку.